

REFERAT

În ședința de constituire din 26 iunie 2012, prin Hotărârea Consiliului Local nr.247/2012, domnul Petrescu Raul Alexandru a fost validat în funcția de consilier local al municipiului Ploiești, ulterior fiind ales viceprimar al municipiului Ploiești prin Hotărârea Consiliului Local nr. 250/2012 privind alegerea Viceprimarilor Municipiului Ploiești.

Conform Sentinței Penale nr. 933/29.10.2014, rămasă definitivă în data de 20 octombrie 2015, domnul Petrescu Raul Alexandru a fost condamnat la pedeapsa de 6(șase) luni închisoare în baza prevederilor art. 26 Cod penal rap la art. 6¹ din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 74 lit. a și art 76 lit. d C.pen și cu aplicarea art. 5 C.pen pentru infracțiunea de complicitate la cumpărare de influență și totodată în baza art. 71 C.pen. i s-au interzis drepturile prevăzute de art.64 lit. a și b C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen. cu excepția dreptului de a alege, pe durata executării pedepsei. În baza art. 81 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen., suspendă condiționat executarea pedepsei.

Au devnit, astfel, incidente, prevederile art. 9, alin. 2, lit. f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, potrivit cărora calitatea de consilier local încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în cazul condamnării, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate.

În ceea ce privește măsura suspendării condiționate a executării pedepsei ca măsură de individualizare judiciară a pedepsei, arătăm că în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din data de 30 iunie 2015 a fost publicată Decizia nr. 18/2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Instanța supremă a fost sesizată, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire interpretarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 393/2004), în cazul condamnării, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Înalta Curte de Casație și Justiție a admis sesizarea mai sus menționată și a reținut că din analiza dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004, rezultă că legea face referire numai la tipul de pedeapsă aplicată, respectiv privativă de libertate, **fără a distinge în funcție de modul de individualizare a executării pedepsei privative de libertate aplicate.**

Așadar, *instanța supremă a concluzionat că suspendarea condiționată a executării pedepsei ca măsură de individualizare judiciară a pedepsei, nu are ca efect modificarea calificării judiciare a pedepsei aplicate*, în sensul înlăturării caracterului său privativ de libertate, ci are ca efect propvizoriu neexecutarea pedepsei privative de libertate pe perioada termenului de încercare.

Astfel, în temeiul art. 9, alin. 2, lit. f) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, domnul Petrescu Raul Alexandru și-a pierdut calitatea de consilier, fiind condamnat, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate.

Potrivit art. 12 alin. 1 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, în prima ședința ordinară Consiliul Local, la propunerea primarului, adoptă o hotărâre prin care se ia act de situația apărută și se declară vacant locul consilierului în cauză.

Având în vedere aspectele expuse, supunem spre dezbatere proiectul de hotărâre alăturat.

Viceprimar cu atribuții de primar,
Iulian Liviu Teodorescu

Secretar,
Simona Albu

ROMANIA
CURTEA DE APPEL PLOIESTI
SECTIA PENALA SI PENTRU CAUZE CU MINORI SI DE FAMILIE
DOSAR NR. 5284/105/2013

Operator de date cu caracter personal
Nr. notificare 3113/2006
21 octombrie 2015

CERTIFICAT

Se certifică de noi prin prezentul, că prin decizia penală nr.985 din data de 20 octombrie 2015, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești în dosarul nr. 5284/105/2013, s-au dispus următoarele :

„I). - Admite apelul declarat de D.N.A. - SERVICIUL TERITORIAL PLOIEȘTI, împotriva sentinței penale nr.933/29 octombrie 2014 pronunțată de Tribunalul Prahova, pe care o casează în parte, și în consecință :

În baza art.6/1 alin.3 din Legea nr.78/2000, cu referire la art.112 alin.1 lit.d Cod penal și aplic.art.5 Cod penal, confiscă de la inculpatul OPREA ADRIAN ALEXANDRU, suma de 200 Euro, bani ce au fost dați pentru a determina săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

Menține restul dispozițiilor sentinței.

II). - Respinge ca nefundate apelurile declarate de inculpații PETRESCU RAUL ALEXANDRU, fiul lui Valeriu - Viorel și Violeta, născut la 25 septembrie 1983, domiciliat în Ploiești, [REDACTED]

[REDACTED] județul Prahova și OPREA ADRIAN ALEXANDRU, fiul lui Sorin și Constanța, născut la data de 25 august 1986, domiciliat în Ploiești, str.Ștefan Greceanu, nr.5, bloc L 1, et.7, apart.14, județul Prahova, împotriva sentinței penale nr.933/29 octombrie 2014 pronunțată de Tribunalul Prahova.

Obligă apelanții - inculpați Petrescu Raul Alexandru și Oprea Adrian Alexandru, la câte 600 lei cheltuieli judiciare către stat, din care, câte 150 lei onorarii apărătorilor din oficiu până la prezentarea apărătorilor aleși, ce se vor plăti din fondul Ministerului Justiției în contul Baroului Prahova.

Dispune plata sumei de 360 lei, onorariu avocat din oficiu pentru inculpatul Neacșu Nicolae, ce se va plăti din fondul Ministerului Justiției în contul Baroului Prahova.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică astăzi, 20 octombrie 2015”.

S-a eliberat prezentul certificat la solicitarea Primăria municipiului Ploiești, Bd.Republicii, nr.2, județul Prahova, prin reprezentant legal - Viceprimar cu atribuții de Primar - Iulian Liviu Teodorescu, anulându-se taxa judiciară de timbru în cuantum de 1,00 lei, conform chitanței Seria AA, nr. 432469/29.04.2015.

ROMÂNIA

TRIBUNALUL PRAHOVA
SECTIA PENALA

SENTINȚA PENALĂ Nr. 933

Ședința publică de la 29 Octombrie 2014

Completul compus din:

PREȘEDINTE – DINU IULIAN

GREFIER - CONSTANTIN GEORGETA

Ministerul Public – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești
reprezentat de procuror Răileanu Cerasela Elena

Pe rol fiind soluționarea acțiunii penale pusă în mișcare prin rechizitoriul nr. 70/P/2013 întocmit de Ministerul Public – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești împotriva inculpaților:

- **BOGDAN LUCIAN**, fiul lui Gheorghe și Elena, născut la data de 14.01.1984, în Ploiești, jud. Prahova, domiciliat în [REDACTED] jud. Prahova, [REDACTED] cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență prev. și ped. de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000;

- **NEACȘU NICOLAE**, fiul lui Dumitru Romeo și Ionela, născut la 19.05.1986, în Ploiești, jud. Prahova, domiciliat în Ploiești, [REDACTED] jud. Prahova, CNP. [REDACTED] cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență prev. de art. 26 Cod penal rap la art. 6¹ din Legea nr. 78/2000;

- **PETRESCU RAUL ALEXANDRU**, fiul lui Valeriu Viorel și Violeta, născut la 25.09.1983 în Băicoi, jud. Prahova domiciliat în Ploiești, [REDACTED] jud. Prahova, CNP. [REDACTED] cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la cumpărare de influență prev. de art. 26 Cod penal rap la art. 6¹ din Legea nr. 78/2000;

- **OPREA ADRIAN ALEXANDRU**, fiul lui Sorin și Constanța, născut la 25.08.1986, în Vălenii de Munte, jud. Prahova, domiciliat în Ploiești, [REDACTED] jud. Prahova, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. și ped. de art. 257 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 10.10.2014, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta când instanța având nevoie de timp pentru a studia actele și lucrările dosarului a amânat pronunțarea pentru data de 17.10.2014, dată la care a amânat pronunțarea pentru datele de 21.10.2014 și 29.10.2014, când a dat următoarea hotărâre.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată:

Prin rechizitoriul nr. 70/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție- Serviciul Teritorial Ploiești s-a dispus Trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpaților:

BOGDAN LUCIAN, fiul lui Gheorghe și Elena, născut la data de 14.01.1984, în municipiul Ploiești, județul Prahova, domiciliat în [redacted] județul Prahova, CNP [redacted] pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6 1 din Legea nr. 78/2000, constând în aceea că, în perioada 22.03.2013 - 08.04.2013, prin intermediul lui NEACȘU NICOLAE și PETRESCU RAUL ALEXANDRU, i-a dat lui OPREA ADRIAN ALEXANDRU o sumă de bani (200 euro), pentru a interveni pe lângă funcționari ai Serviciului Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare Prahova din cadrul Instituției Prefectului Județului Prahova, pe lângă care acesta din urmă a lăsat să se creadă ca are influență, în Scopul reprogramării sale pentru susținerea probelor de examen în vederea obținerii permisului de conducere într-un timp cât mai scurt și fără respectarea procedurilor legale incidente;

NEACȘU NICOLAE, fiul lui Dumitru-Romeo și Ionela, născut la data de 19.05.1986 în municipiul Ploiești, județul Prahova, domiciliat în Ploiești, strada [redacted] județul Prahova, CNP [redacted] pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art. 26 Cp. rap. la art. 6 1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, constând în aceea că, în perioada 22.03.2013 -08.04.2013, i-a solicitat lui PETRESCU RAUL ALEXANDRU să facă demersuri pe lângă OPREA ADRIAN ALEXANDRU ca acesta din urmă, în schimbul unei sume de bani (200 euro) primită de la inculpatul BOGDAN LUCIAN, să intervină pe lângă funcționari ai Serviciului Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Prahova din cadrul Instituției Prefectului Județului Prahova, în scopul reprogramării inculpatului Bogdan Lucian pentru susținerea probelor de examen în vederea obținerii permisului de conducere într-un timp cât mai scurt și fără respectarea procedurilor legale incidente;

PETRESCU RAUL ALEXANDRU, fiul lui Valeriu Viorel și Măriaș Violeta, născut la data de 25.09.1983 în oraș Băicoi, județul Prahova, domiciliat în municipiul Ploiești, [redacted] județul Prahova, CNP [redacted] pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de cumpărare de influență prev. de art. 26 Cp. rap, la art, 6 1 alin. din Legea nr. 78/2000, constând în aceea că, în perioada 22.03.2013 - 08.04.2013 la solicitarea inculpatului NEACȘU NICOLAE, a făcut demersuri pe lângă OPREA ADRIAN ALEXANDRU pentru ca acesta din urmă, în schimbul unei sume de bani (200 euro), sa intervină pe lângă funcționari ai Serviciului Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Prahova din cadrul Instituției Prefectului Județului Prahova, în scopul reprogramării inculpatului Bogdan Lucian pentru susținerea probelor de examen în vederea obținerii permisului de conducere într-un timp cât mai scurt și fără respectarea procedurilor legale incidente;

c
b
v
c
er
Pe
43
Co
cor
Ser
proc
201
decl
Mari
Vișar
Nicol

declar
Gheor
circum
I
I
practică
conduce
28.01.20
în
Ministeri
obținerea

OPREA ADRIAN-ALEXANDRU, fiul lui Sorin și Constanta, născut la
25.08.1986, în orașul Vălenii de Munte, județul Prahova, domiciliat în orașul
Ploiești, [REDACTED] județul Prahova, CNP [REDACTED]

[REDACTED] pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art.
257 alin. 1 Cp. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, constând în aceea că, prin
intermediul inculpaților NEACȘU NICOLAE și PETRESCU RAUL
ALEXANDRU, a primit o sumă de bani (200 euro) de la inculpatul Bogdan
Lucian, lăsând să se creadă că are influență asupra funcționarilor din cadrul
Serviciului Public Comunitar Regim Permise de Conducere și înmatriculare a
Vehiculelor Prahova din cadrul Instituției Prefectului Județului Prahova pentru a-i
determina să-l reprogrameze pe inculpatul Bogdan Lucian pentru susținerea
probelor de examen în vederea obținerii permisului de conducere într-un timp cât
mai scurt și fără respectarea procedurilor legale incidente.

Pentru stabilirea situației de fapt reținută în sarcina inculpaților, în faza de
urmărire penală s-au administrat probatorii cu: procese verbale de redare în formă
scrisă a convorbirilor telefonice interceptate în baza autorizației nr. 166 din
13.03.2013 emisă de Tribunalul Prahova, proces verbal de redare în formă scrisă a
conținutului unui număr de 37 convorbiri și comunicări telefonice interceptate în
baza autorizațiilor nr. 220 -223/08.04.2013 emise de Tribunalul Prahova, proces
verbal de redare în formă scrisă a conținutului unui număr de 21 Convorbiri și
comunicări telefonice interceptate în baza autorizațiilor nr. 220 -223/08.04.2013
emise de Tribunalul Prahova, adresă Serviciului Public Comunitar Regim
Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Prahova nr.
43274/08.04.2013, adresa Serviciului Public Comunitar Regim Permise de
Conducere și înmatriculare a Vehiculelor Prahova nr. 43479/29.04.2013, raport de
constatare tehnico științifică nr. 310.982 din 23.05.2013 întocmit de DJ Buzău -
Serviciul Criminalistic, proces verbal din 13 mai 2013 al DNA - ST Ploiești,
proces verbal din 13 mai 2013 al DNA - ST Ploiești, proces verbal din 14 mai
2013 al DNA - ST Ploiești, proces verbal din 15 mai 2013 al DNA - ST Ploiești,
declarația olografă ale numiților: Gavril Măria din 06.04.2013 și 15.05.2013,
Marin Ionel din 15.05.2013, declarațiile martorilor Bucur Ionuț, Boghici Alice,
Vișan Gheorghe, au fost luate declarații inculpaților :Bogdan Lucian, Neacșu
Nicolae, Petrescu Raul Alexandru, Oprea Adrian Alexandru.

În faza de cercetare judecătorească au fost reaudiați inculpații, au fost luate
declarații martorilor Bucur Ionuț, Vlădan Ioan Adrian, Marin Ionel, Vișan
Gheorghe, Gabriel Maria, Boghici Alice, s-au depus la dosar acte în
circumstanțiere pentru inculpați.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține:

Inculpatul Bogdan Lucian a absolvit cursurile de pregătire teoretică și
practică în vederea susținerii examenului pentru obținerea permisului de
conducere categoria B organizat de S.C. ZANUBA S.R.L. Ploiești în perioada
28.01.2013 - 05.03.2013.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Ordinul nr. 268/08.12.2010 al
Ministerului Administrației și Internelor, privind procedura de examinare pentru
obținerea permisului de conducere, inculpatul s-a programat la Serviciul Public

Comunitar Regim Permise de Conducere și înmatriculare a Vehiculelor din cadrul
Instituției Prefectului Județului Prahova pentru data de 11.08.2011 în vederea
examinării.

În sensul ordinului menționat, examinarea presupune verificarea
cunoștințelor și aptitudinilor candidaților pentru obținerea dreptului de a conduce
autovehicule și remorci pe drumurile publice, alcătuită din proba teoretică și
proba practică.

Art. 8 din Ordinul nr. 268/08.12.2010 prevede că examinarea se efectuează
după programarea candidaților pentru susținerea probei practice a examenului, în
limita locurilor disponibile, proba teoretică putându-se susține începând din ziua
în care s-a efectuat programarea prevăzută la alin. 2 și până în ziua anterioară
susținerii probei practice.

Art. 12 alin. 1 din același act normativ stabilește că în cazul în care
candidații declarați respinși, aceștia se pot prezenta în vederea programării pentru
o nouă examinare numai după o perioadă de cel puțin 15 zile de la data declarării
ca respinși, dar nu mai târziu de 1 an de la absolvirea cursurilor.

În plus, în alin. 4 se prevede că, în cazul depășirii termenului de 1 an de la
data absolvirii școlii de pregătire a conducătorilor de autovehicule, examinarea
pentru obținerea permisului de conducere este condiționată de efectuarea unui nou
curs de pregătire.

În scopul stabilirii unui set unitar de reguli pentru reglementarea etapelor și
demersurilor administrative ce trebuie îndeplinite în vederea
programării/reprogramării candidaților la examenul pentru obținerea permisului
de conducere, precum și pentru stabilirea responsabilităților privind întocmirea,
avizarea și aprobarea documentelor aferente acestei activități, șeful Serviciului
Public Comunitar Regim Permise de Conducere și înmatriculare a Vehiculelor
Prahova a întocmit „Procedura privind programarea candidaților la primul
examen pentru obținerea permisului de conducere”, înregistrată cu nr.
45270/17.11.2011, respectiv, „Procedura privind reprogramarea candidaților la
primul examen pentru obținerea permisului de conducere”, înregistrată cu nr.
45271/17.11.2011, ambele proceduri fiind aprobate de prefectul județului
Prahova.

În procedura adoptată de Instituția Prefectului Județului Prahova
Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și înmatriculare
Vehiculelor Prahova, reprogramarea candidatului parcurge următoarele etape:

- a) identificarea solicitantului după actul de identitate în original;
- b) verificarea documentelor existente la dosar și a valabilității acestora;
- c) calcularea termenului de 15 zile de la data susținerii ultimului examen;
- d) implementarea datelor conform aplicației și a „manualului de operare”;
- e) reprogramarea la examen, în funcție de locurile disponibile pentru
fiecare categorie în parte, astfel încât să se asigure locuri pentru programarea la
primul examen la o dată cât mai apropiată;

- f) îndrumarea candidaților să formuleze petiție, în cazul în care se solicită
reprogramarea la o dată cât mai apropiată, în cazuri deosebite;

g) înscrierea în fișa de școlarizare, în rubrica specială constituită, a actului de susținere a examenului la proba practică;

h) informarea candidatului despre susținerea probei teoretice și în ziua în care s-a efectuat programarea și până în ziua anterioară susținerii probei practice;

i) predarea dosarului către candidat și informarea acestuia că trebuie să îl aibă asupra sa atât la examenul teoretic, cât și la examenul practic.

Așa cum s-a arătat, inculpatul Bogdan Lucian a fost programat la primul examen la data de 11.03.2013. În baza acestei programări a susținut examenul la proba teoretică la data de 08.03.2013, fiind declarat admis, dar la proba de traseu din data de 11.03.2013 a fost declarat respins (în acest sens, adresa nr. 43479/29.04.2013 a Instituției Prefectului Județului Prahova - Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor).

Având în vedere că inculpatul Bogdan Lucian cunoștea faptul că o reprogramare pentru examinare în vederea obținerii permisului de conducere era posibilă peste aproximativ două luni (iunie 2013) și, întrucât în perioada 13.05.2013 - 13.11.2013 urma să plece în Anglia ca lucrător agricol sezonier, acesta a apelat la prietenul său inculpatul Neacșu Nicolae să-l ajute pentru a obține o reprogramare pentru susținerea examenului auto într-un timp cât mai scurt, anterior datei de 10.05.2013.

La rândul său, inculpatul Neacșu Nicolae a apelat la inculpatul Petrescu Răul Alexandru, viceprimar al municipiului Ploiești care, știind că, anterior, o fostă prietenă de-a sa a fost ajutată în același sens de Oprea Adrian Alexandru - fiul fostului inspector șef al Inspectoratului Județean de Poliție Prahova, i-a cerut acestuia din urmă să intervină din nou pe lângă angajați ai Serviciului Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Prahova din cadrul Instituției Prefectului Județului Prahova în scopul reprogramării învinuitului Bogdan Lucian într-un timp cât mai scurt.

Astfel, așa cum rezultă din convorbirile telefonice și mesajelor purtate de către inculpați în cauză, interceptate și înregistrate autorizat, la data de 22.03.2013, la ora 18:06:17, inculpatul Neacșu Nicolae l-a apelat pe inculpatul Petrescu Raul Alexandru pentru a-i comunica faptul că inculpatul Bogdan Lucian poate să se reprogrameze începând de miercuri, 27.03.2013.

După finalizarea acestei conversații, la ora 20:09:37, inculpatul Petrescu Raul Alexandru i-a comunicat telefonic inculpatului Neacșu Nicolae că a discutat cu inculpatul Oprea Adrian Alexandru și că „a rămas pe miercuri” (23.03.2013), urmând să-i comunice ora după ce se vede cu acesta din urmă „mâine sau marți cel târziu”.

Analizând conținutul acestor două discuții, se constată că, la momentul în care acestea au fost interceptate, inculpații în cauză conveniseră deja ca inculpatul Bogdan Lucian împreună cu Oprea Adrian Alexandru să se deplaseze la Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Prahova în vederea reprogramării pentru examinare imediat după expirarea termenului de 15 zile prevăzute de art. 12 din Ordinul nr. 268/2010 al Ministerului Administrației și Internelor.

Relevant pentru existența acestei înțelegeri este și dialogul telefonic purtat de Petrescu Raul Alexandru cu inculpatul Neacșu Nicolae la data de 29.03.2013, ora 08:54:44, din care rezultă faptul că deplasarea la sediul Serviciului Policial Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor din Iași în vederea reprogramării inculpatului Bogdan Lucian, stabilită pentru 23.03.2013, a fost amânată pentru săptămâna următoare, în ziua de marți, 02.04.2013.

Inculpatul Oprea Adrian Alexandru - fiul fostului inspector șef al poliției, așa cum rezultă din redarea interceptării anterioare, a amânat însă și întâlnirea stabilită pentru 02.04.2013 la data de 04.04.2013, împrejurare care a atras nemulțumirea inculpatului Neacșu Nicolae. Acesta i-a reproșat inculpatului Petrescu Raul Alexandru că deși i-au dat banii lui Oprea Adrian Alexandru „înainte”, acesta „n-a făcut nimica”, astfel cum rezultă din convorbirea telefonică purtată de cei doi la data de 03.04.2013.

Din acest dialog rezultă, fără dubiu, că, prin intermediul inculpatilor Neacșu Nicolae și Petrescu Raul Alexandru, inculpatul Bogdan Lucian i-a dat inculpatului Oprea Adrian Alexandru, o sumă de bani pentru ca Oprea Adrian Alexandru să intervină la funcționarii care ar fi trebuit să îl reprogrameze.

În convorbirile purtate, inculpații nu fac referire la cuantumul sumei de bani dată în condițiile și scopul anterior arătate.

Fiind audiat însă martorul Vișan Gheorghe, acesta a relatat că inculpatul Bogdan Lucian i-a spus că a apelat la prietenul său, Neacșu Nicolae, pentru ca prin intermediul unor cunoștințe, să-l ajute să obțină o reprogramare la examenul auto anterior datei de 05.05.2013. Tot din discuțiile purtate cu Bogdan Lucian, martorul a aflat că, „pentru a obține această programare într-un termen cât mai scurt, acesta a dat o sumă de 200 euro, dar nu cunosc alte amănunte în legătură cu remiterea banilor.”

Această depoziție a martorului se coroborează cu conținutul procesului verbal de redare a convorbirii telefonice pe care acesta a purtat-o la data de 08.04.2013, ora 18:05:23 cu inculpatul Bogdan Lucian, dar și cu declarația inculpatului Neacșu Nicolae, conform căreia Petrescu Raul Alexandru i-a spus că onorariul „instructorului” care urma să-l ajute pe Bogdan Lucian era de maxim 200 euro.

La data de 03.04.2013, la orele 12:37:36 și 12:39:50, au avut loc două convorbiri telefonice între Petrescu Raul Alexandru și Oprea Adrian Alexandru, convorbiri care demonstrează o dată în plus faptul că Bogdan Lucian dorea să fie reprogramat la examenul auto în maxim două săptămâni întrucât, așa cum s-a arătat anterior, la începutul lunii mai 2013 urma să părăsească țara pentru perioadă mai mare de timp.

Din convorbirile telefonice și SMS purtate la data de 04.04.2013 de către inculpatul Neacșu Nicolae cu inculpatul Petrescu Raul Alexandru, respectiv, cu acesta în urmă cu inculpatul Oprea Adrian Alexandru, rezultă că nici la data de 04.04.2013, Bogdan Lucian nu a mers să se reprogrameze, fiind amânat din nou de Oprea Adrian Alexandru pentru data de 08.04.2013.

Această împrejurare rezultă din mesajul primit de Petrescu Raul Alexandru la 05.04.2013, ora 10:51:21 de la inculpatul Oprea Raul Alexandru, mesaj care

fost rec
ora 11:
prograr
L
Bogdan
Ir
inculpat
mesaj de
înapoi și
Ex
Alexand
Petrescu
fost dați l
Înti
cercei car
sale priet
evident că
insistențel
inculpatul
Ulte
Petrescu R
(la orele C
conținut j a
în acea zi s
Conducere
examen.
În ac
Neacșu Nicc
Faptul
Lucian o reș
Neacșu Nicc
Raul Alexan
nimik ala", în
Alexandru și
Alexandru.
Nereușit
Regim Permi
reproșată de i
și în dialogul
Cei patri
de 30.04.2013
Neacșu Nicola
folosească de d
amânarea audie

fost redirectionat de cel dintâi către inculpatul Neacșu Nicolae la acea dată, la ora 11:00:29 și conform căruia: „Gata. Luni, ora 11:30 se duce la examen la programări la doamna Dinu Mirabela, se ocupă dânsa de el special.”

La rândul său Neacșu Nicolae a redirectionat acest mesaj inculpatului Bogdan Lucian.

În succesiunea acestor evenimente, în aceeași zi, 05.04.2013, ora 15:21:22, inculpatul Petrescu Raul Alexandru a primit de la Oprea Adrian Alexandru un mesaj de tip SMS, având următorul conținut „Nu mai puneți presiune fi dau cerceii înapoi și gata!”

Explicația acestui mesaj o vom regăsi în afirmațiile făcute de Oprea Adrian Alexandru cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală : „Văzând că Petrescu Raul Alexandru insistă să-l ajut, i-am spus că fi înapoiez cerceii care i-au fost dați Mirunei”.

Întrucât cu aceeași ocazie, inculpatul a susținut că, de fapt, nu deține acești cerceii care i-au fost dați de prietena inculpatului Petrescu Raul Alexandru fostei sale prietene, Stoica Miruna (a cărei adresa de domiciliu nu o cunoaște), este evident că, în realitate, prin mesajul respectiv, Oprea Adrian Alexandru, presat de insistențele celorlalți inculpați, a transmis acestora că este dispus să restituie banii inculpatului Bogdan Lucian.

Ulterior, la data de 08.04.2013 inculpații Bogdan Lucian, Neacșu Nicolae și Petrescu Raul Alexandru au purtat mai multe convorbiri telefonice sau tip SMS (la orele 08:42:58, 10:13:19, 10:16:10, 11:43:04, 12:42:43, 12:51:36) al căror conținut j arată că Bogdan Lucian, așa cum i-a indicat Oprea Adrian Alexandru, în acea zi s-a deplasat la sediul Serviciului Public Comunitar Regim Permise de Conducere și înmatriculare a Vehiculelor Prahova în vederea reprogramării la examen.

În aceeași zi, la ora 13:08:19, Bogdan Lucian i-a comunicat inculpatului Neacșu Nicolae că a fost reprogramat pe data de 17 iunie 2013.

Faptul că Oprea Adrian Alexandru ar fi trebuit să obțină pentru Bogdan Lucian o reprogramare într-un interval foarte scurt rezultă și din mesajul pe care Neacșu Nicolae îl transmite la 08.04.2013, ora 13:13:13 inculpatului Petrescu Raul Alexandru: „JSfu a rezolvat nimik pe 17 iunie la programat plm nu a făcut nimik ala”, în același sens fiind și discuțiile purtate în aceeași zi de Oprea Adrian Alexandru și Petrescu Raul Alexandru, respectiv Neacșu Nicolae și Petrescu Raul Alexandru.

Nereușita intervenției la funcționarii din cadrul Serviciului Comunitar Regim Permise de Conducere și înmatriculare a Vehiculelor Prahova i-a fost reproșată de inculpatul Neacșu Nicolae viceprimarului Petrescu Raul Alexandru și în dialogul purtat cu acesta.

Cei patru inculpați nu au recunoscut faptele reținute în sarcina lor. La data de 30.04.2013, cu ocazia aducerii la cunoștință a învinuirii, Bogdan Lucian și Neacșu Nicolae nu au dat declarații, cei dintâi susținând că înțelege să se folosească de dreptul de a nu face nicio declarație, iar Neacșu Nicolae a solicitat amânarea audierii în vederea angajării unui apărător ales.

Ulterior, cei patru inculpați au stabilit o apărare comună, declarând că Bogdan Lucian i-a solicitat inculpatului Neacșu Nicolae să-i recomende un instructor auto care să-i acorde ore suplimentare de condus. Neacșu Nicolae i-a cerut ajutorul numitului Petrescu Raul-Alexandru care, apelat la inculpatul Oprea Adrian-Alexandru.

Faptul că această apărare a fost convenită de cei patru inculpați rezultă din conținutul proceselor - verbale de redare a comunicărilor telefonice purtate de aceștia la data de 30.04.2013.

Conform acestor comunicări, între momentul aducerii la cunoștință a învinuirii inculpaților Bogdan Lucian și Neacșu Nicolae și cel al audierii celorlalți doi inculpați, aceștia s-au întâlnit de mai multe ori pentru a stabili strategia de apărare.

Cu toate acestea, cele patru declarații ale inculpaților nu se coroborează între ele. Astfel, Bogdan Lucian a declarat că, după ce a fost respins la proba practică a examenului auto, i-a propus lui Neacșu Nicolae să-i recomende un instructor auto care să-l ajute să-și definitiveze cunoștințele, inculpatul a mai susținut că, ulterior, „Neacșu Nicolae i-a comunicat că a găsit un instructor dar trebuie să mai aștepte pentru că acesta nu are timp pentru mine. După câteva zile, a revenit și i-a spus că acel instructor nu mă mai poate să-l ajute și că îi va găsi un altul.

Precizează că în acest fel a fost amânat de mai multe ori, astfel încât a mers singur la sediul Poliției de pe str. Vasile Lupu și s-a reprogramat pentru data de 17.06.2013.

Este adevărat însă că prietenul său i-a spus la un moment dat să se întâlnească cu o persoană al cărei nume nu i l-a precizat, în centrul orașului, la cafeneaua Doroftei, unde urma să primească un telefon pentru a lua legătura cu persoana respectivă.

A fost la locul menționat, însă nu a primit nici un telefon și nici nu a fost contactat de vreo persoană, astfel că a plecat".

Contrar acestei depoziții, inculpatul Neacșu Nicolae a declarat că, la solicitarea lui Petrescu Raul Alexandru a fost de acord să-i găsească un instructor auto pentru Bogdan Lucian, „astfel încât i-am dat numărul de telefon al prietenului meu Bogdan Lucian pentru a lua direct legătura cu acesta. În același timp, Petrescu Raul i-a spus că onorariul instructorului o să fie de maxim 200 euro.

Aceasta a fost singura discuție pe care a purtat-o cu Petrescu Raul în sensul celor anterior menționate.

A arătat că nu cunoaște dacă Petrescu Raul l-a ajutat pe Bogdan Lucian. Convorbirea pe care a purtat-o cu Petrescu Raul a avut loc anterior momentului care Bogdan Lucian s-a programat pentru prima dată pentru susținerea probei de examen în vederea obținerii permisului de conducere".

Aceste două depoziții nu se coroborează nici cu declarația inculpatului Petrescu Raul-Alexandru care a declarat că, la rugămintea lui Neacșu Nicolae, a-i recomanda un instructor auto, s-a adresat inculpatului Oprea Adrian care, un moment dat, îmi spusese că știe un astfel de instructor".

I
P
pi
nu
Al
de
Ale
de-a
zile
Alex
acest
Alex
secun
Adrian
mesaju
progran
insisten
Mirabela
posibilita
Co
confirmă,
suma de
Nicolae și
declarațiile
faptelor re
coroborează
martorului
autorizat, ast
În fața
nerecunoșcân
menținând de
În acest
audiată în faza

În aceste condiții, s-a întâlnit cu Oprea Adrian, care i-a confirmat că are un prieten care cunoaște un instructor auto experimentat și că o să-l contacteze în acest sens.

După aproximativ 2-3 zile, a primit un mesaj telefonic cu numele numărul prietenului său, destinat să recomande acest instructor, mesaj telefonic pe care l-a redirecționat către Nicolae Neacșu.

Din câte îmi amintesc, pe acest prieten al lui Oprea Adrian îl chema Ionuț".

Inculpatul Oprea Adrian Alexandru, a susținut ca i-a dat un mesaj inculpatului Petrescu Raul-Alexandru, comunicându-i numele prietenului său Bucur Ionuț .

Precizează că, în aceeași perioadă, a purtat și alte discuții telefonice cu Petrescu Raul-Alexandru și cu Bogdan Lucian, al cărui număr de telefon îl primise de la cel dintâi, discuții în cadrul cărora l-a sfătuit pe Bogdan Lucian să nu susțină proba practică fără a lua ore suplimentare".

În susținerea celor afirmate în declarația de inculpat, Oprea Adrian-Alexandru l-a propus în apărare pe martorul Bucur Ionuț care, fiind audiat la data de 13.05.2013, a relatat că în cursul lunii februarie 2013, inculpatul Oprea Adrian Alexandru l-a rugat să contacteze un instructor auto pentru a-l ajuta pe un prieten de-al său să obțină ore de condus care să se desfășoare pe parcursul unei singure zile și ulterior, „am fost anunțat din câte îmi amintesc, de Oprea Adrian-Alexandru că prietenul său se află în fața Poliției. Am coborât și am discutat cu acesta .Precizez că nu cunosc numele acestei persoane trimisă de Oprea Adrian Alexandru și nu o pot descrie, întrucât discuția a durat foarte puțin, maxim 30 secunde ".

Cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală, inculpatul Oprea Adrian-Alexandru a revenit parțial asupra declarațiilor inițiale, recunoscând mesajul transmis inculpatului Petrescu Raul-Alexandru cu numele persoanei de la programări care ar fi trebuit să se ocupe de Bogdan Lucian: „văzând că nu scad insistențele lui Oprea Adrian Alexandru, l-am mințit să meargă la o persoană, Mirabela Dinu care nu există, lucru care a confirmat faptul că nu aveam nicio posibilitate de a-l ajuta decât legal.

Conținutul acestui mesaj, coroborat cu evenimentele relatate anterior, confirmă, în mod logic și pertinent, faptul că Oprea Adrian-Alexandru a primit suma de 200 euro de la Bogdan Lucian, prin intermediul inculpaților Neacșu Nicolae și Petrescu Raul Alexandru, în scopul mai sus precizat, astfel încât, declarațiile inculpaților date în cursul urmăririi penale de nerecunoaștere a faptelor reținute în sarcina lor sunt neverosimile, contradictorii și nu se coroborează cu probele administrate în cauză, în mod special cu declarațiile martorului Vișan Gheorghe și transcrierile interceptărilor telefonice înregistrate autorizat, astfel cum au fost prezentate.

În fața instanței , inculpații au adoptat aceeași poziție procesuală nesinceră, nerecunoscând savarsirea infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată, menținând declarațiile date în faza de urmărire penală.

În acest sens, instanța a administrat probatorii privind reaudierea martorilor audiați în faza de urmărire penală, care au menținut declarațiile date anterior.

Declarațiile inculpaților, urmează a nu fi luate în considerare instanța fiind evident nesincere, în contextul probatoriului administrativ urmărind o urmărire penală, discuțiile telefonice, necontestate de inculpați că le-ar aparține fiind edificatoare sub aspectul intențiilor reale pe care le-au avut, intenții care îmbracă forma infracțională reținută în actul de sesizare al instanței.

În raport de aceste considerente, instanța îi va condamna pe toți cei patru inculpați, pentru infracțiunile pentru care au fost trimiși în judecată.

Cu toate acestea, la individualizarea pedepsei aplicate fiecăruia dintre inculpați se vor avea în vedere atât gradul de pericol social extrem de scăzut al infracțiunii, în raport de scopul vizat, și de relațiile sociale vătămate ca urmare a savârșirii acestor infracțiuni, precum și conduita bună avută de către aceștia înainte de savârșirea infracțiunii, de faptul că sunt persoane tinere a căror reintegrare s-ar realiza mult mai rapid, în condițiile în care executarea pedepsei nu ar avea loc într-un loc de detenție.

Față de cele de mai sus, instanța îl va condamna pe inculpați după cum urmează:

- pe inculpatul BOGDAN LUCIAN, în baza art. 6¹ din Legea nr.78/2000, și cu aplicarea art.5 C.pen., infracțiunea de cumpărare de influență, faptă din perioada 22.03.2013 - 08.04.2013, la pedeapsa închisorii.

În raport de gradul de pericol social redus al faptei, persoana inculpatului care este tânăr, nu are antecedente penale, instanța urmează să aplice dispozițiile art. 74, 76 cod penal, urmând să aplice o pedeapsă în cuantumul prevăzut de dispozițiile legale, în raport de reținerea acestor circumstanțe atenuante.

În baza art.71 C.pen. va interzice inculpatului drepturile prev. de art.64 lit.a,b C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen., cu excepția dreptului de a alege, pe durata executării pedepsei.

Având în vedere modalitatea de savârșire a faptelor, gradul de pericol social extrem de redus raportat la relațiile sociale vizate (programarea practică, pe rând, doar pentru susținerea unui examen teoretic), faptul că inculpatul este o persoană tânără, fără antecedente penale, instanța apreciază că scopul preventiv educativ al pedepsei poate fi atins și fără executarea în regim de detenție, motiv pentru care, în baza art.81 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen. va suspenda condiționat executarea pedepsei.

În baza art.82 c.pen., cu aplicarea art.5 C.pen., termenul de încercare va fi format din durata pedepsei la care se adaugă un interval de timp de 2 ani.

În baza art.71 alin.5 C.pen. va suspenda executarea pedepsei accesorii prev. de art.64 lit.a,b C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen. cu excepția dreptului de a alege, pe durata termenului de încercare.

- pe inculpatul NEACȘU NICOLAE, în baza prev. de art. 26 Cod penal și la art. 6¹ din Legea nr. 78/2000, și cu aplicarea art.5 C.pen., infracțiunea de complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență, faptă din perioada 22.03.2013 - 08.04.2013, la pedeapsa de închisorii.

În raport de gradul de pericol social redus al faptei, persoana inculpatului care este tânăr, nu are antecedente penale, instanța urmează să aplice dispozițiile

l
e
e
ră
pe
ed
pe
cor
for
exec
de a
de a
C.pen
22.03
care e
art. 74
dispoz
lit.a,b
execuță
Av
extrem
rând, c
persoan
educativ
pentru c
condițio
In b
format di
In b
prev. de a
alege, pe c
- pe
Cod penal
infracțiune
la pedeapsa

art. 74, 76 cod penal, urmând sa aplice o pedeapsa în cuantumul prevăzut de dispozițiile legale , în raport de reținerea acestor circumstanțe atenuante.

In baza art.71 C.pen. va interzice inculpatului drepturile prev. de art.64 lit.a,b C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen., cu excepția dreptului de a alege, pe durata executării pedepsei.

Având în vedere modalitatea de savârșire a faptelor, gradul de pericol social extrem de redus raportat la relațiile sociale vizate (programarea practic , peste rând , doar pentru susținerea unui examen teoretic), faptul că inculpatul este o persoană tânără, fără antecedente penale, instanța apreciază că scopul preventiv educativ al pedepsei poate fi atins și fără executarea în regim de detenție,motiv pentru care , în baza art.81 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen. va suspenda condiționat executarea pedepsei.

In baza art.82 c.pen. cu aplicarea art.5 C.pen.termenul de încercare va fi format din durata pedepsei la care se adaugă un interval de timp de 2 ani.

In baza art.71 alin.5 C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen., va suspenda executarea pedepsei accesorii prev. de art.64 lit.a,b C.pen. cu excepția dreptului de a alege, pe durata termenului de încercare.

- pe inculpatul PETRESCU RAUL ALEXANDRU, în baza art. prev. de art. 26 Cod penal rap la art. 6¹ din Legea nr. 78/2000, și cu aplicarea art.5 C.pen., infracțiunea de complicitate la cumpărare de influență, faptă din perioada 22.03.2013 - 08.04.2013, la pedeapsa închisorii.

În raport de gradul de pericol social redus al faptei, persoana inculpatului care este tânără , nu are antecedente penale, instanța urmează să aplice dispozițiile art. 74, 76 cod penal, urmând sa aplice o pedeapsa în cuantumul prevăzut de dispozițiile legale , în raport de reținerea acestor circumstanțe atenuante.

In baza art.71 C.pen. va interzice inculpatului drepturile prev. de art.64 lit.a,b C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen. cu excepția dreptului de a alege, pe durata executării pedepsei.

Având în vedere modalitatea de savârșire a faptelor, gradul de pericol social extrem de redus raportat la relațiile sociale vizate (programarea practic , peste rând , doar pentru susținerea unui examen teoretic), faptul că inculpatul este o persoană tânără, fără antecedente penale, instanța apreciază că scopul preventiv educativ al pedepsei poate fi atins și fără executarea în regim de detenție,motiv pentru care , în baza art.81 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen. va suspenda condiționat executarea pedepsei.

In baza art.82 c.pen., cu aplicarea art.5 C.pen., termenul de încercare va fi format din durata pedepsei la care se adaugă un interval de timp de 2 ani.

In baza art.71 alin.5 C.pen. va suspenda executarea pedepsei accesorii prev. de art.64 lit.a,b C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen. cu excepția dreptului de a alege, pe durata termenului de încercare.

- pe inculpatul OPREA ADRIAN ALEXANDRU, în baza art.257 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, și cu aplicarea art.5 C.pen. , infracțiunea de trafic de influență m faptă din perioada 22.03.2013- 08.04.2013, la pedeapsa închisorii.

În raport de gradul de pericol social redus al faptei, persoana inculpată care este tânără, nu are antecedente penale, instanța urmează să aplice dispozițiile art. 74, 76 cod penal, urmând să aplice o pedeapsă în cuantumul prevăzut în dispozițiile legale, în raport de reținerea acestor circumstanțe atenuante.

În baza art.71 C.pen. va interzice inculpatului drepturile prev. de art.64 lit.a,b C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen. cu excepția dreptului de a alege, pe durata executării pedepsei.

Având în vedere modalitatea de savârșire a faptelor, gradul de pericol social extrem de redus raportat la relațiile sociale vizate (programarea practic, peste rând, doar pentru susținerea unui examen teoretic), faptul că inculpatul este o persoană tânără, fără antecedente penale, instanța apreciază că scopul preventiv educativ al pedepsei poate fi atins și fără executarea în regim de detenție, motiv pentru care, în baza art.81 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen. va suspenda condiționat executarea pedepsei.

În baza art.82 c.pen., cu aplicarea art.5 C.pen. termenul de încercare va fi format din durata pedepsei la care se adaugă un interval de timp de 2 ani.

În baza art.71 alin.5 C.pen. va suspenda executarea pedepsei accesorii prev. de art.64 lit.a,b C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen. cu excepția dreptului de a alege, pe durata termenului de încercare.

În baza art. 359 C.pr.pen.(legea veche), va atrage atenția inculpaților asupra disp. art. 83 C.pen. cu privire la revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni, pe parcursul termenului de încercare.

Va lua act că suma de bani de 200 euro, a fost înapoiată inculpatului Bogdan Lucian.

În baza art. 275 c.p.p. va obliga inculpații la câte 3.500 lei fiecare, cheltuieli judiciare către stat din faza de urmărire penală și judecată.

Onorariul apărătorului din oficiu pentru inculpatul Neacșu Nicolae, în cuantumul de 300 lei va fi avansat din fondurile Ministerului Justiției.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

I. În baza art. 6¹ din Legea nr.78/2000, art. 74 lit.a și art. 76 lit.d C.pen. și cu aplicarea art.5 C.pen., condamnă pe inculpatul **BOGDAN LUCIAN**, fiul lui Gheorghe și Elena, născut la data de 14.01.1984, în Ploiești, jud. Prahova, domiciliat în [redacted] jud. Prahova, CNP [redacted] infracțiunea de cumpărare de influență, faptă din perioada 22.03.2013 - 08.04.2013, la pedeapsa de :

- 6(șase) luni închisoare.

În baza art.71 C.pen. interzice inculpatului drepturile prev. de art.64 lit.a,b C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen., cu excepția dreptului de a alege, pe durata executării pedepsei.

e
fi
21
ex
de
78/
con
Vior
Ploie
CNP
faptă
lit.a
execu
execu
form
2(dol)

In baza art.81 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen. suspendă condiționat executarea pedepsei.

In baza art.82 c.pen., cu aplicarea art.5 C.pen., termenul de încercare format din durata pedepsei la care se adaugă un interval de timp de 2 ani, va fi de **2(doi) ani și 6(șase) luni.**

In baza art.71 alin.5 C.pen. suspendă executarea pedepsei accesorii prev. de art.64 lit.a,b C.pen. , cu aplicarea art.5 C.pen. cu excepția dreptului de a alege, pe durata termenului de încercare.

II. În baza prev. de art. 26 Cod penal rap la art. 6¹ din Legea nr. 78/2000, , cu aplic. art. 74 lit.a și art. 76 lit.d C.pen. și cu aplicarea art.5 C.pen., condamnă pe inculpatul **NEACȘU NICOLAE**, fiul lui Dumitru Romeo și Ionela, născut la 19.05.1986, în Ploiești, jud. Prahova, domiciliat în Ploiești, str. [redacted] jud. Prahova, CNP [redacted] înfracțiunea de complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență, faptă din perioada 22.03.2013 - 08.04.2013, la pedeapsa de:

- 6(șase) luni închisoare.

In baza art.71 C.pen. interzice inculpatului drepturile prev. de art.64 lit.a,b C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen., cu excepția dreptului de a alege, pe durata executării pedepsei.

In baza art.81 C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen., suspendă condiționat executarea pedepsei.

In baza art.82 c.pen. cu aplicarea art.5 C.pen..termenul de încercare format din durata pedepsei la care se adaugă un interval de timp de 2 ani, va fi de **2(doi) ani și 6(șase) luni.**

In baza art.71 alin.5 C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen., suspendă executarea pedepsei accesorii prev. de art.64 lit.a,b C.pen. cu excepția dreptului de a alege, pe durata termenului de încercare.

III. În baza art. prev. de art. 26 Cod penal rap la art. 6¹ din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 74 lit.a și art. 76 lit.d C.pen. și cu aplicarea art.5 C.pen. , condamnă pe inculpatul **PETRESCU RAUL ALEXANDRU**, fiul lui Valeriu Viorel și Violeta, născut la 25.09.1983 în Băicoi, jud. Prahova domiciliat în Ploiești, str. [redacted] jud. Prahova, CNP. [redacted] înfracțiunea de complicitate la cumpărare de influență, faptă din perioada 22.03.2013 - 08.04.2013, la pedeapsa de :

- 6(șase) luni închisoare.

In baza art.71 C.pen. interzice inculpatului drepturile prev. de art.64 lit.a,b C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen. cu excepția dreptului de a alege, pe durata executării pedepsei.

In baza art.81 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen., suspendă condiționat executarea pedepsei.

In baza art.82 c.pen., cu aplicarea art.5 C.pen., termenul de încercare format din durata pedepsei la care se adaugă un interval de timp de 2 ani, va fi de **2(doi) ani și 6(șase) luni.**

In baza art.71 alin.5 C.pen. suspendă executarea pedepsei accesorii

prev. de art.64 lit.a,b C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen. cu excepția dreptului de a alege, pe durata termenului de încercare.

IV. În baza art.257 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic art. 74 lit.a și art. 76 lit.d C.pen. și cu aplicarea art.5 C.pen. condamnă pe inculpatul **OPREA ADRIAN ALEXANDRU**, fiul lui S. Constanța, născut la 25.08.1986, în Vălenii de Munte, jud. Prahova, domiciliat în Ploiești, str. [redacted] jud. Prahova, infracțiuni de trafic de influență m faptă din perioada 22.03.2013- 08.04.2013, la pedeapsă **- 6(șase) luni închisoare.**

În baza art.71 C.pen. interzice inculpatului drepturile prev. de art.64 lit.a,b C.pen. , cu aplicarea art.5 C.pen. cu excepția dreptului de a alege, pe durata executării pedepsei.

În baza art.81 C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen. suspendă condiționat executarea pedepsei.

În baza art.82 c.pen., cu aplicarea art.5 C.pen. termenul de încercare format din durata pedepsei la care se adaugă un interval de timp de 2 ani, va fi **2(doi) ani și 6(șase) luni.**

În baza art.71 alin.5 C.pen. suspendă executarea pedepsei accesorii prev. de art.64 lit.a,b C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen. cu excepția dreptului de a alege, pe durata termenului de încercare.

În baza art. 359 C.pr.pen.(legea veche), atrage atenția inculpaților disp. art. 83 C.pen. cu privire la revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni, pe parcursul termenului de încercare.

În act că suma de bani de 200 euro, a fost înapoiată inculpatului **Lucian.**

Obligă inculpații la câte 3.500 lei fiecare, cheltuieli judiciare călătorie din faza de urmărire penală și judecată.

Onorariul apărătorului din oficiu pentru inculpatul Neacșu Nicolae, cu un quantum de 300 lei va fi avansat din fondurile Ministerului Justiției.

Cu apel în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică, azi 29.10.2014.

PREȘEDINTE
Dinu Iulian

red. D.I.
eha.DC
ex/20.11.2014
operator de date cu caracter

ROMANIA
Constanța

GREFA CURȚII DE APPEL PLOIEȘTI

Prezenta copie a deciziei nr. 933 din data de 29.10.2014 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești, Tribunalul Prahova

Secția penală în dosarul nr. 105/2014 este conformă cu originalul aflat la [redacted] și se legalizează de noi.

20 lei
S-au anulat taxa judiciară de timbru în valoare de 2,00 lei, conform chitanței fiscale nr. 105/2014 și timbru judiciar în valoare de 15 lei.

Grefier șef de secție,

Handwritten signature

ROMÂNIA OPERATOR 2928

CURTEA DE APEL TIMIȘOARA

SECȚIA contencios ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR- - 25.02.2008

DECIZIA CIVILĂ NR.493

ȘEDIȘTA PUBLICĂ DIN 17 aprilie 2008

PREȘEDINTE: Cristian Alexandru Dacu

JUDECĂTOR 2: Victoria Catargiu

JUDECĂTOR 3: Claudia LIBER

GREFIER:

S-a luat în examinare recursul formulat de pârâtul - recurent CONSILIUL LOCAL împotriva sentinței civile nr.758/14.12.2007 pronunțată de Tribunalul C-S în dosarul nr-, în contradictoriu cu reclamanta - intimată PREFECTURA JUDEȚULUI C - S, având ca obiect obligare emitere act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă în reprezentarea pârâtului recurent d-nul cu delegație, lipsă fiind reclamantul intimat.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care reprezentantul pârâtului recurent depune la dosar ordin de deplasare și o cerere prin care solicită suspendarea cauzei în baza art. 244 pct. 1 Cod procedură civilă, pe motiv că d-nul consilier a depus cerere la Judecătoria Oravița prin care a solicitat reabilitarea de drept conform art. 133- 134 Cod penal.

Față de obiectul acțiunii și dispozițiile procedurale incidente în cauză, instanța constată că nu sunt motive de suspendare a cauzei, motiv pentru care respinge cererea de suspendare a cauzei bazată pe dispozițiile art. 244 pct. 1 Cod procedură civilă.

Nemaifiind formulate alte cereri sau probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul pârâtului recurent solicită admiterea recursului și modificarea hotărârii atacate așa cum s-a arătat în motivele de recurs.

CURTEA

Deliberând asupra recursului, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 758 din 14.12.2007 pronunțată în dosar nr- Tribunalul C-S a admis acțiunea în contencios administrativ formulată de către Instituția Prefectului jud. C-S, contradictoriu cu Consiliul Local, și în consecință a obligat Consiliul Local să adopte o hotărâre prin care să constate încetarea de drept a mandatului de consilier local al consilierului și să declare postul vacant.

Considerentele hotărârii relevă că:

Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la Tribunalul C-S sub nr. 2656/115/25.07.2007 Instituția Prefectului C-S a chemat în judecată Consiliul Local al comunei, jud. C-S, ca prin hotărârea ce se va pronunța să oblige pârâtul să adopte o hotărâre prin care să constate încetarea de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului consilierului local, pe motiv că a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate.

Acțiunea se motivează în baza dispozițiilor Legilor nr. 393/2004, 340/2004 și 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii se arată următoarele:

În fapt prin Dispoziția nr. 447/25.05.2007, în conformitate cu prevederile art.68 alin.1 din legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, republicată, primarul comunei a convocat Consiliul Local al comunei în ședință ordinară, în care la punctul 4 al ordinii de zi a fost înscris Proiectul de hotărâre privind constatarea încetării de drept a mandatului de consilier local al dl.

Prin adresa nr. 829/13.06.2007 a primăriei com. secretarul comunei comunică faptul că, punctul 4 de pe ordinea de zi a ședinței consiliului local din data de 31.05.2007, nu a fost adoptat, datorită faptului că numai 3 consilieri au votat pentru aprobarea acestuia.

Din procesul-verbal al ședinței Consiliului Local al comunei din data de 31.05.2007, anexat adresei sus-menționate, rezultă că, la punctul 4 s-a prezentat Proiectul de hotărâre privind constatarea încetării de drept a mandatului de consilier local, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, a domnului, pe motiv că a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate, conform Sentinței penale nr. 135/19.05.2006, pronunțată de către Judecătoria Oravița, în dosar nr 3479/2005, rămasă definitivă la data de 30.05.2006, prin neapelare, prin care sus-numitul a fost condamnat la 3 luni închisoare.

Prin întâmpinarea nr. 1410/11.10.2007, semnată numai de către trei consilieri locali, se solicită respingerea acțiunii ca netemeinică cu motivarea că o condamnare penală de 3 luni cu suspendare nu este privativă de libertate, neexecutând pedeapsa în penitenciar.

Se mai solicită judecare cauzei și în lipsă.

Din examinarea probelor scrise administrate în cauză, precum și a legislației aplicabile, instanța constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 135/19.05.2006, pronunțată de către Judecătoria Oravița, în dosar nr. 3479/2005, inculpatul, consilier local al comunei, a fost condamnat la o pedeapsă de 3 (trei) luni închisoare.

În baza art. 81 Cod penal instanța a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate și a stabilit un termen de încercare de 2 ani și 2 luni. Rezultă deci, din cuprinsul sentinței penale sus-menționate, că pedeapsa aplicată dl a fost de 3 (trei) luni închisoare-deci pedeapsă privativă de libertate, condiție impusă de art. 9 alin.2, lit. f din Legea nr. 393/2004, cu modificările și completările ulterioare, pentru încetarea de drept înainte de expirarea duratei normale a mandatului, a calității de consilier local.

Prin esența ei, închisoarea este o pedeapsă privativă de libertate.

Suspendarea condiționată a pedepsei este o modalitate de executare a acesteia.

Conform doctrinei în materie, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei constituie un mijloc de individualizare judiciară a pedepsei, o modalitate de executare a pedepsei principale aplicate de către instanță, precum și o politică penală bazată pe încrederea în posibilitatea îndreptării condamnatului și punerea lui la încercare în acest scop.

Suspendarea condiționată a executării este actul instanței de judecată care, după ce determină pedeapsa ce urmează a fi aplicată făptuitorului, continuând operația de individualizare a pedepsei cu privire la executarea acesteia, îndeosebi sub raportul capacității condamnatului de a se îndrepta, și ajungând la concluzia că, pentru realizarea scopul pedepsei, nu este necesară efectuarea efectivă a acesteia, dispune suspendarea executării ei pe durata unui termen de încercare.

Prin acest act, instanța pune pe cel condamnat în situația de condamnat cu executarea pedepsei condiționat suspendată. Această situație fiind consecința unei condamnări, păstrează caracterul de măsură coercitivă penală.

Așadar, suspendarea condiționată a executării pedepsei are caracterul juridic de individualizare a pedepsei și funcționează ca o măsură judiciară de a cărei respectare depinde stingerea executării.

Prin adresa nr. 3479/02.02.2007, instanța care a pronunțat hotărârea de condamnare a comunicat reclamantei că sentința pronunțată a rămas definitivă a data de 30.05.2006, prin neapelare.

Prin adresa nr. 4/2271/19.02.2007, reclamanta a solicitat pârâtului să constate încetarea mandatului de consilier local prin hotărâre.

Prin întâmpinare, pârâtul arată că s-a inițiat un proiect de hotărâre în acest sens însă nu s-a aprobat din lipsă de cvorum, în cursul lunii mai 2007.

În ședința Consiliului Local din data 28.09.2007, s-a menținut prima hotărâre deoarece 6 din cei 11 consilieri locali, au fost împotriva încetării de drept al mandatului unui consilier local.

Conform art.9 alin.2 lit."f" din Legea nr. 393/28.09.2004 privind Statutul aleșilor locali, calitatea de consilier local încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale mandatului, în cazul condamnării, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate.

Conform art.9 alin.3 din lege, încetarea de drept a mandatului de consilier se constată de către Consiliul Local, prin hotărâre, la propunerea primarului ori, după caz, a președintelui Consiliului Județean sau a oricărui consilier.

Conform art. 12 din lege, în toate situațiile de încetare a mandatului înainte de expirarea duratei normale a acestuia, consiliul local adoptă în prima ședință ordinară o hotărâre prin care se ia act de situația apărută și se declară vacant locul consilierului în cauză.

Acestea sunt dispozițiile legale pe care autoritatea publică locală trebuia să le respecte, chiar dacă este vorba de "un cetățean cu care satul și comuna se mândrește".

În mod intenționat sau nu, cei 6 consilieri majoritari confundă situația cu cea prevăzută în art. 56 alin 1 din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, care se referă la suspendarea de drept a mandatului unui consilier local în cazul arestării preventive. În această situație măsura se dispune direct prin ordin al Prefectului și nu se mai impune sesizarea instanței de judecată.

În speță nu este vorba de o imposibilitate fizică de participare la ședințe ci de prezența nelegală a consilierului ales în cadrul organului local deliberativ și acesta trebuie înlocuit cu altul îndreptățit, conform alegerilor libere și directe care s-au desfășurat.

Există riscul potențial ca orice hotărâre adoptată de Consiliul Local în actuala componență să fie lovită de nulitate, indiferent cum și dacă a votat și persoana în cauză.

Față de aceste considerente, în baza art.9 și 12 din Legea nr. 393/2004, acțiunea a fost admisă și obligat Consiliul Local să adopte o hotărâre prin care să se ia act de situația apărută și să declare vacant postul de consilier local.

Hotărârea instanței de fond, suscitată, a fost atacată în termenul legal și în temeiul prevederilor art.304 pct.7 și 9 Cod procedură civilă cu recurs de către pârâțul Consiliul Local, solicitându-se modificarea sentinței în sensul respingerii acțiunii pentru următoarele motive:

Pedeapsa de 3 luni, aplicată consilierului local, s-a făcut cu respectarea prevederilor art. 81 Cod penal și anume s-a dispus suspendarea condiționată a pedepsei aplicate. Or, conform articolului din legea 393/2004 invocată de reclamantă, respectiv art. 9 lit. f, calitatea de consilier încetează în cazul condamnării la o pedeapsă privativă de libertate, cu executare. Fapt înzestrat cu o logică legislativă izvorâtă din imposibilitatea acestuia de a-și îndeplini mandatul executând o pedeapsă în penitenciar.

Astfel, suspendarea fiind o cauză determinată de lipsa pericolului social al faptei săvârșite de acesta, ce de altfel nu are legătură cu exercitarea funcției în cadrul mandatului de consilier local, nu are un impact social asupra normalei desfășurări a activității consiliului local, și nu afectează relațiile colegiale, de serviciu.

Analizând sentința recurată, prin prisma motivelor de recurs redată și în conformitate cu dispozițiile art.304 indice 1 Cod procedură civilă, Curtea constată că instanța de fond a pronunțat o hotărâre temeinică și legală, drept pentru care se impune respingerea recursului pe temeiul dispozițiilor art. 312 Cod procedură civilă.

Textul suscitată al art. 9 alin. 2 lit. f din Legea 393/2004, aplicabil speței, sancționează consilierul local cu încetarea, de drept, a acestei calități, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în situația în care este condamnat definitiv la o pedeapsă privativă de libertate.

Reglementarea dată face vorbire, fără a lăsa loc la interpretare, de condamnare la o pedeapsă privativă de libertate, fără a distinge în funcție de modalitatea executării pedepsei, care nu modifică natura sancțiunii.

Așa fiind, recursul se dovedește a fi nefondat și se va respinge ca atare, în baza considerentelor expuse.

Văzând că nu au fost solicitate cheltuieli de judecată,

PENTRU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII

DECIDE

Respinge recursul declarat de pârâul Consiliul Local al comunei împotriva sentinței nr.758/14.12.2007, pronunțată în dosarul nr.-al Tribunalului C-

Irevocabilă

Pronunțată în ședința publică din 17 aprilie 2008.

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR, JUDECĂTOR,

----- LIBER

GREFIER,

Prima instanță- Tribunalul C-S -Judecător.,

Red. CV- 16.06.2008

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚII DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 18

din 8 iunie 2015

Dosar nr. 1.063/1/2015

Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal, președintele completului
Denisa Stănișor	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal — judecător-raportor
Viorica Iancu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Dana Iarina Vartires	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Sîrbu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Frumușelu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Ion	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept, constată următoarele:

1. Titularul și obiectul sesizării

Tribunalul Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din 27 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.786/115/2014, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Aplicabilitatea dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 393/2004), în cazul condamnării, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu aplicarea art. 81-82 din Legea nr. 15/1968 privind Codul penal al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare¹ (*Codul penal din 1969*), respectiv cu executarea în alte condiții decât cele prevăzute de art. 57 alin. (1) din Codul penal din 1969”.

2. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investiției instanței care a solicitat pronunțarea hotărârii prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina.

2.1. Cererea de chemare în judecată

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Caraș-Severin, la data de 5 decembrie 2014, sub nr. 3.786/115/2014, reclamantul V.I. a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună anularea Ordinului nr. 341 din 20 noiembrie 2014 emis de prefectul județului Caraș-Severin, prin care s-a constatat încetarea de drept, înainte de expirarea duratei normale, a mandatului de primar ales al comunei L., precum și repunerea în toate drepturile conferite de funcția de primar ales democratic, până la expirarea mandatului legal, cu plata retroactivă a tuturor drepturilor salariale neachitate, până la efectivă repunere în funcție.

În fapt, reclamantul arată că, la data de 27 noiembrie 2014, i-a fost comunicat Ordinul nr. 341 din 20 noiembrie 2014 emis de prefectul județului Caraș-Severin, prin care s-a constatat încetarea de drept a mandatului său de primar al comunei L.

Ordinul contestat a fost motivat de pronunțarea Sentinței penale nr. 125 din 11 aprilie 2014 de către Judecătoria Caransebeș, rămasă definitivă la data de 2 octombrie 2014, prin Decizia penală nr. 797/A din 2 octombrie 2014 a Curții de Apel Timișoara.

Prin hotărârea penală menționată, reclamantul a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate și fiind stabilit un termen de încercare de 4 ani și 6 luni. Instanța a făcut aplicarea art. 64 lit. a) teza a doua și lit. b) din Codul penal din 1969, dispunând, în baza dispozițiilor art. 71 alin. (5) din același cod, suspendarea executării pedepsei accesorii pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei principale.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 1.063/1/2015 este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 274 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Sedința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent-șef Bogdan Georgescu.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din 27 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.786/115/2014.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosarul cauzei au fost depuse practică judiciară comunicată de curțile de apel, raportul întocmit de judecătorul-raportor, care a fost comunicat părților la data de 14 mai 2015, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, iar părțile din litigiul în care a fost formulată sesizarea, respectiv reclamantul și pârâtul prefectul județului Caraș-Severin, au depus puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept.

Președintele completului constată că nu există chestiuni prealabile, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

¹ Legea nr. 15/1968 privind Codul penal, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată, la data de 1 februarie 2014, prin art. 250 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare. În prezenta decizie este utilizată terminologia instituită prin dispozițiile art. 2 din Legea nr. 187/2012, cu modificările ulterioare, conform cărora: „Art. 2. — În cuprinsul prezentei legi, prin *Codul penal din 1969* se înțelege Legea nr. 15/1968 privind Codul penal al României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare”.

Reclamantul arată că ordinul contestat este nelegal, fiind emis cu încălcarea legii, având în vedere că pedeapsa aplicată nu este una privativă de libertate.

Prin răspunsul la întâmpinarea formulată de pârât, reclamantul susține că pârâtul dă o interpretare proprie și eronată unui text de lege clar și precis redactat, care, tocmai pentru această rațiune a legiuitorului de a asigura textului de lege conținutul a cărui întindere corespunde celui rezultat din simpla lui citire, se impune a fi interpretat literal. Formularea textului art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 și cazurile concrete ce se încadrează în ipoteză se află în deplină concordanță, norma juridică fiind clară, organul de aplicare neavând decât sarcina să o aplice, întrucât textul corespunde conținutului normei și voinței legiuitorului. În Codul penal, noțiunea de pedeapsă privativă de libertate este reglementată în mod distinct și nu se confundă cu regimul juridic al suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea, iar ambele sunt doar două forme de existență a pedepsei închisorii, ca pedeapsă principală. Persoanele condamnate la o pedeapsă privativă de libertate execută pedeapsa cu închisoarea în anumite secții anume destinate în cadrul penitenciarelor, în funcție de regimul de executare stabilit potrivit legii.

2.2. *Apărățile pârâtului*

Pârâtul a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii pentru argumentele arătate în continuare.

Suspendarea executării pedepsei are caracterul juridic de individualizare a executării pedepsei și funcționează ca o măsură judiciară de a cărei respectare depinde stingerea executării și a consecințelor condamnării. Măsura de individualizare a executării pedepsei poate privi atât o pedeapsă cu închisoarea, care este o pedeapsă privativă de libertate, cât și o pedeapsă cu amendă, care nu este privativă de libertate.

Este eronată interpretarea pe care reclamantul o dă dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004, potrivit căreia încetarea de drept a mandatului ar interveni doar în situația în care pedeapsa închisorii s-ar executa cu detenție, iar nu și în situația suspendării executării pedepsei închisorii.

Nu prezintă relevanță faptul că, potrivit dispozițiilor art. 81 din Codul penal din 1969 și hotărârile judecătorești pronunțate, se suspendă condiționat executarea pedepsei închisorii, deoarece art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 vizează alt caz de încetare a mandatului primarului, legiuitorul neavând în vedere imposibilitatea exercitării mandatului, ci aceea a condamnării definitive la o pedeapsă privativă de libertate, condiție îndeplinită în cauză.

2.3. *Sesizarea Înaltei Curți*

În sensul celor expuse la pct. 1, Tribunalul Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 27 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.786/115/2014, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la chestiunea de drept menționată la pct. 1.

3. **Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept**

În punctele de vedere exprimate, reclamantul reiterează argumentele din cererea de chemare în judecată și din răspunsul la întâmpinare, expuse la pct. 2.1, iar pârâtul invocă argumentele cuprinse în întâmpinare, prezentate la pct. 2.2.

4. **Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea**

4.1. *Cu privire la admisibilitatea sesizării*

Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, reținând aspectele arătate în continuare.

De lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor legale incidente sesizării depinde soluționarea pe fond a cauzei, pentru următoarele argumente.

Cererea introductivă cu care reclamantul a investit instanța de contencios administrativ are ca obiect anularea Ordinului prefectului emis în temeiul art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004, prin care a fost constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar, ca umare a unei condamnări definitive la pedeapsa închisorii de 2 ani și 6 luni cu aplicarea dispozițiilor art. 81—82 din Codul penal din 1969.

În cadrul cererii de chemare în judecată, reclamantul susține că dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 nu se aplică în cazul condamnării la pedeapsa închisorii, având ca formă de executare suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Chestiunea de drept dedusă judecătii vizând, în esență, „condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate”, având ca formă de executare suspendarea condiționată a executării pedepsei, are o legătură evidentă cu modul de soluționare a fondului cauzei, întrucât acțiunea în contencios administrativ împotriva ordinului prefectului vizează aplicabilitatea dispozițiilor menționate din Legea nr. 393/2004.

Chestiunea de drept este nouă, deoarece asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre.

Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici a unei alte sesizări în condițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

În speță, tribunalul este investit în primă și ultimă instanță cu soluționarea cauzei, conform art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

4.2. *Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării*

Normele de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt cele ale art. 15 lit. e) și art. 16 alin. (1) și (2) din Legea nr. 393/2004 și ale art. 69 din Legea nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Textul art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 impune consecința încetării de drept a mandatului de primar în cazul condamnării prin „hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate”.

Textul legal citat nu face distincție între pedepsele privative de libertate în privința cărora s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei și pedepsele a căror executare nu a fost suspendată, iar o atare distincție nu are temei legal în raport cu prevederile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004.

Așadar, dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea nu afectează aplicabilitatea dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004.

Practica judiciară a instanțelor este neunitară.

Astfel, într-o primă opinie, s-a reținut că, prin ordin al prefectului, se poate constata încetarea de drept a mandatului consilierului, primarului și atunci când s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, întrucât dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 nu fac nicio distincție sub aspectul modalității de executare a pedepsei.

Într-o altă opinie, s-a considerat că nu se poate constata încetarea mandatului de primar, deoarece nu a intervenit un impediment obiectiv în exercitarea funcției.

Chestiunea de drept dedusă judecătii, care a generat o practică judiciară neunitară, a determinat și promovarea unui proiect de act normativ, depus la Parlament, dar care încă nu s-a concretizat într-o lege.

5. Jurisprudența instanțelor naționale

5.1. *Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție*

În jurisprudența Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți nu a fost identificată practică judiciară cu referire la chestiunea de drept supusă judecării.

5.2. În cauză, Înalta Curte a solicitat curților de apel să comunice jurisprudența identificată la nivelul circumscripției lor teritoriale cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

Din analiza jurisprudenței transmise de curțile de apel, cu referire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, au fost constatate aspectele arătate în continuare.

Într-o orientare jurisprudențială majoritară, instanțele au constatat că este legal ordinul emis de prefect prin care s-a dispus încetarea de drept a mandatului de primar în temeiul art. 15 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 393/2004, ca umare a condamnării la o pedeapsă privativă de libertate cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

În acest sens, instanțele au reținut că modalitatea de executare a pedepsei privative de libertate nu înlătură aplicarea dispozițiilor art. 15 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 393/2004, întrucât acestea nu fac distincție cu privire la modalitatea de executare a pedepsei, iar aplicarea pedepsei închisorii, indiferent de modalitatea de executare, face ca primarul să devină incompatibil cu funcția de demnitate publică. Sub acest aspect, au fost invocate considerentele Deciziei nr. 1 din 17 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 12 iulie 2011, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite în soluționarea recursului în interesul legii care a format obiectul Dosarului nr. 13/2010, referitoare la faptul că „Suspendarea condiționată a executării pedepsei are caracterul juridic de «mijloc de individualizare a executării pedepsei» și funcționează ca o măsură judiciară (substitutiv de pedeapsă) de a cărei respectare depinde stingerea executării”.

În același sens, alte instanțe și-au exprimat opinia, nesustinută de practică judiciară, în sensul că, în ipoteza unei condamnări la o pedeapsă privativă de libertate sunt incidente dispozițiile art. 15 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 393/2004, indiferent de modalitatea de executare a pedepsei. Simplul fapt că instanța penală a considerat că scopul pedepsei poate fi atins și prin individualizarea modalității de executare în forma suspendării condiționate nu alterează natura pedepsei aplicate, respectiv aceea a privării de libertate, și nu atrage inaplicabilitatea dispozițiilor art. 15 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 393/2004.

Unele instanțe au comunicat jurisprudența identificată în cauze în care erau incidente prevederile art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004, conform cărora „(2) Calitatea de consilier local sau de consilier județean încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri: [...] f) condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate”. În interpretarea și aplicarea dispozițiilor respective, instanțele au reținut că măsura de individualizare a pedepsei aplicate a închisorii prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei nu schimbă caracterul condamnării privative de libertate, astfel că este legală hotărârea prin care consiliul local a constatat în privința consilierului local incidența prevederilor menționate.

Într-o altă orientare jurisprudențială minoritară, instanțele au apreciat că dispozițiile art. 15 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 393/2004 nu sunt aplicabile în ipoteza unei condamnări la o pedeapsă privativă de libertate în care s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, întrucât, într-o asemenea ipoteză, primarul nu se află în imposibilitatea de continuare a mandatului în condițiile în care nu este privat de libertate și nu i-au fost interzise drepturile prevăzute la art. 64 din Codul penal din 1969, inclusiv dreptul de a alege și de a fi ales ori dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

6. Jurisprudența Curții Constituționale

În privința chestiunii de drept deduse judecării, s-a constatat că, în considerentele Deciziei nr. 1.109 din 13 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 17 ianuarie 2008, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004, Curtea Constituțională a reținut următoarele:

„În opinia autorului excepției, dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt discriminatorii față de «celelalte categorii de cetățeni», deoarece prevăd încetarea de drept, înainte de expirarea duratei normale, a mandatului de primar, în cazul în care acesta a fost condamnat, printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate, în situația în care el a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 6 luni cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Prin umare, apreciază că nu se află în imposibilitatea executării mandatului de primar, întrucât pedeapsa închisorii, în cazul său, nu se execută prin priver de libertate.

Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu instituie niciun fel de discriminare între persoanele cărora acestea se adresează, și anume categoriei primarilor care au fost condamnați, printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate. Astfel, măsura încetării de drept a mandatului de primar, în condițiile prevăzute de textul de lege, se aplică în mod egal, fără privilegiu și fără discriminări, tuturor celor care se găsesc în ipoteza noimei legale. Ceea ce critică în realitate autorul excepției este modalitatea de aplicare a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. e) din lege față de situația sa de fapt, ceea ce nu reprezintă însă o veritabilă problemă de constituționalitate, ci un aspect asupra căruia decide instanța de judecată investită cu soluționarea litigiului.”

7. Înalta Curte

7.1. *Cu privire la admisibilitatea sesizării*

În raport cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, se constată că sunt îndeplinite cerințele de admisibilitate a sesizării, întrucât:

— sesizarea a fost formulată într-o cauză aflată în stare de judecată, respectiv Dosarul nr. 3.786/115/2014 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;

— instanța care a formulat sesizarea este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, conform dispozițiilor art. 69 din Legea nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care dispun în sensul că:

„Art. 69. — (1) Mandatul primarului este de 4 ani și se exercită până la depunerea jurământului de către primarul nou-ales. Mandatul primarului poate fi prelungit, prin lege organică, în caz de război, calamitate naturală, dezastru sau sinistru deosebit de grav.

(2) Mandatul primarului încetează de drept în condițiile legii statutului aleșilor locali, precum și în următoarele situații:

a) dacă acesta se află în imposibilitatea exercitării funcției datorită unei boli grave, certificate, care nu permite desfășurarea activității în bune condiții timp de 6 luni pe parcursul unui an calendaristic;

b) dacă acesta nu își exercită, în mod nejustificat, mandatul timp de 45 de zile consecutiv.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2), prefectul, prin ordin, ia act de încetarea mandatului primarului.

(4) Ordinul prefectului poate fi atacat de primar la instanța de contencios administrativ în termen de 10 zile de la comunicare.

(5) Instanța de contencios administrativ este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă.”

— soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată depinde de interpretarea dispozițiilor ce formează obiectul sesizării;

— asupra chestiunii de drept Înalta Curte nu a statuat, iar Înalta Curte nu a fost sesizată cu soluționarea unui recurs în interesul legii care să vizeze această problemă de drept.

7.2. Cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării

Dispozițiile relevante supuse interpretării pe calea prezentei sesizări sunt următoarele:

— art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 (forma în vigoare la data soluționării prezentei sesizări)

„(2) Calitatea de primar și, respectiv, de președinte al consiliului județean încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului în următoarele cazuri:

e) condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate;”

— art. 57 alin. 1 și art. 81—82 din Codul penal din 1969:

„Regimul de deținere

Art. 57. — Executarea pedepsei închisorii se face, potrivit dispozițiilor legii privind executarea pedepselor, în locuri de deținere anume destinate.”

„Condițiile de aplicare a suspendării condiționate

Art. 81. — Instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate persoanei fizice pe o anumită durată, dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 3 ani sau amendă;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de 6 luni, afară de cazul când condamnarea intră în vreunul dintre cazurile prevăzute în art. 38;

c) se apreciază că scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei poate fi acordată și în caz de concurs de infracțiuni, dacă pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 2 ani și sunt întrunite condițiile prevăzute în alin. 1 lit. b) și c).

Suspendarea condiționată a executării pedepsei nu atrage suspendarea executării măsurilor de siguranță și a obligațiilor civile prevăzute în hotărârea de condamnare.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei trebuie motivată.

Termenul de încercare

Art. 82. — Durata suspendării condiționate a executării pedepsei constituie termen de încercare pentru condamnat și se compune din cuantumul pedepsei închisorii aplicate, la care se adaugă un interval de timp de 2 ani.

În cazul când pedeapsa a cărei executare a fost suspendată este amendă, termenul de încercare este de un an.

Termenul de încercare se socotește de la data când hotărârea prin care s-a pronunțat suspendarea condiționată a executării pedepsei a rămas definitivă.”

Este de observat faptul că Înalta Curte a fost sesizată cu o chestiune de drept care vizează interpretarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004, în raport cu dispozițiile art. 57 alin. 1 și art. 81 și 82 din Codul penal din 1969.

Deși Codul penal din 1969 a fost abrogat de Legea nr. 187/2012, începând cu data de 1 februarie 2014, Înalta Curte este ținută, în limitele sesizării, să soluționeze sesizarea numai prin raportare la dispozițiile invocate din Codul penal din 1969, iar nu și prin raportare la dispozițiile Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, care a intrat în vigoare la data de 1 februarie 2014.

În sensul celor arătate la pct. 7, în considerentele Deciziei nr. 1.192 din 13 decembrie 2007, Curtea Constituțională a reținut că revine instanței judecătorești investite cu soluționarea

litigiului competența de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 în ipoteza în care persoana care deține una dintre calitățile enumerate de textul de lege a fost condamnată, printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Prevederile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 reglementează ipoteza încetării de drept a calității de primar ori de președinte al consiliului județean înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în cazul în care persoana care deține această calitate este condamnată, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate.

Conform art. 53 din Codul penal din 1969, pedepsele aplicabile persoanei fizice se împart în trei categorii, și anume: pedepse principale (detențiunea pe viață; închisoarea de la 15 zile la 30 de ani; amenda de la 100 lei la 50.000 lei), pedepse complementare (interzicerea unor drepturi de la 1 la 10 ani; degradarea militară) și pedepse accesorii (interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64, în condițiile prevăzute în art. 71).

Conform doctrinei de drept penal², pedepsele, ca sancțiuni de drept penal, se clasifică, după obiectul asupra căruia poartă, în următoarele categorii: a) pedepse privative de viață; b) pedepse corporale; c) pedepse privative/restrictive de libertate; d) pedepse privative/restrictive de drepturi; e) pedepse morale; f) pedepse pecuniare.

Tot în doctrină, s-a afirmat că pedepsele privative de libertate sunt cele „care privesc lipsirea de libertate a infractorului pe timp determinat ori perpetuu”³.

Codul penal din 1969 reglementează doar două pedepse privative de libertate, respectiv detențiunea pe viață și închisoarea de la 15 zile la 30 de ani.

Elementul determinant ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți vizează ipoteza în care pedeapsa privativă de libertate, la care a fost condamnată persoana ce deține una dintre calitățile enumerate de textul de lege, a fost individualizată în privința executării, prin aplicarea dispozițiilor art. 81 și 82 din Codul penal din 1969, în sensul că instanța penală a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, a stabilit un termen de încercare și a dispus, totodată, în baza dispozițiilor art. 71 alin. 5 din Codul penal din 1969, suspendarea, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei principale și a pedepselor accesorii aplicate prevăzute de art. 64 lit. a) teza a doua și lit. b) din Codul penal din 1969.

Din analiza dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004, rezultă că legea face referire numai la tipul de pedeapsă aplicată, respectiv privativă de libertate, fără a distinge în funcție de modul de individualizare a executării pedepsei privative de libertate aplicate.

Cu referire la suspendarea condiționată a executării pedepsei, în doctrină s-a afirmat că reprezintă „o măsură de politică penală bazată pe încrederea în posibilitatea îndreptării condamnatului și pe punerea lui la încercare în acest scop, fiind destinată să ducă la realizarea scopului pedepsei fără executarea efectivă a acesteia, evitându-se astfel neajunsurile pe care le atrage după sine privațiunea de libertate” și, „totodată, cheltuielile pe care le implică executarea pedepsei în penitenciar”⁴.

Această măsură de individualizare judiciară a pedepsei are ca efect imediat faptul că „pedeapsa aplicată nu se execută” și, ca efecte definitive, care se produc la împlinirea termenului de încercare, încetarea obligației de executare a pedepsei și reabilitarea de drept a condamnatului⁵.

² Costică Bulai, *Manual de drept penal. Partea generală*, Editura All, București, 1997, pag. 288—289; Constantin Mitrache, Cristian Mitrache, *Drept penal român. Partea generală*, Editura Universul Juridic, București, 2012, p. 202

³ Constantin Mitrache, Cristian Mitrache, *op.cit.*, p. 202

⁴ Costică Bulai, *op.cit.*, pag. 521

⁵ Costică Bulai, *op.cit.*, pag. 528 și următoarele; Constantin Mitrache, Cristian Mitrache, *op.cit.*, p. 441—442. În același sens, Mihai Adrian Hotca, *Drept penal. Partea generală*, Editura C. H. Beck, București, 2007, pag. 625 și următoarele.

Conform dispozițiilor art. 81 alin. 1 lit. a) din Codul penal din 1969, se observă că suspendarea condiționată se poate dispune atât atunci când pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 3 ani, cât și atunci când pedeapsa aplicată este amenda. Or, este evident faptul că măsura de individualizare judiciară a pedepsei nu modifică nici caracterul privativ de libertate al pedepsei închisorii, după cum nu modifică nici caracterul de pedeapsă neprivativă de libertate al pedepsei amenzii.

În consecință, se poate concluziona în sensul că suspendarea condiționată a executării pedepsei, ca măsură de individualizare judiciară a pedepsei, nu are ca efect modificarea calificării juridice a pedepsei aplicate, în sensul înlăturării caracterului său privativ de libertate, ci are ca efect provizoriu neexecutarea pedepsei privative de libertate pe perioada termenului de încercare.

Interpretarea dispozițiilor ce formează obiectul sesizării în sensul că acestea au în vedere numai situația în care persoana ce deține calitatea de primar ori de președinte al consiliului județean a fost condamnată la o pedeapsă privativă, pedeapsă pe care o execută în condițiile art. 57 alin. 1 din Codul penal din

1969, se bazează numai pe ratuna imposibilității efective de exercitare a mandatului de către o persoană lipsită de libertate deoarece execută pedeapsa în regim de deținere în repitenciar.

Dacă legiuitorul ar fi avut în vedere o asemenea ipoteză, ar fi prevăzut în mod expres că mandatul încetează în ipoteza executării în regim de deținere a pedepsei privative de libertate aplicate.

Însă textul de lege prevede că mandatul încetează în ipoteza condamnării la o pedeapsă privativă de libertate, iar nu în ipoteza executării pedepsei privative de libertate.

Cu alte cuvinte, dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 vizează pedeapsa aplicată, iar nu modul de executare a pedepsei aplicate.

Pentru considerentele expuse, Înalta Curte reține că dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 sunt aplicabile în cazul condamnării, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu aplicarea art. 81-82, respectiv cu executarea în alte condiții decât cele prevăzute de art. 57 alin. 1 din Codul penal din 1969.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 27 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.786/115/2014, și, în consecință, stabilește că:

Dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile în cazul condamnării, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu aplicarea art. 81—82, respectiv cu executarea în alte condiții decât cele prevăzute de art. 57 alin. (1) din Legea nr. 15/1968 privind Codul penal al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.
Pronunțată în ședință publică, astăzi, 8 iunie 2015.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
IONEL BĂRBĂ

Magistrat-asistent-șef,
Bogdan Georgescu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNC60082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

ROMÂNIA**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Minuta deciziei nr.18**Dosar nr.1063/1/2015****Ședința de la 8 iunie 2015****ÎN NUMELE LEGII****DECIDE:**

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Caraș-Severin – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 27 februarie 2015, pronunțată în dosarul nr.3786/115/2014, și, în consecință, stabilește că:

Dispozițiile art.15 alin.(2) lit.e) din Legea nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile în cazul condamnării, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu aplicarea art.81-82, respectiv cu executarea în alte condiții decât cele prevăzute de art.57 alin.(1) din Legea nr.15/1968 privind Codul penal al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art.521 alin.(3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 8 iunie 2015.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CARAȘ- SEVERIN
REȘITA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 3786/115/2014

Cod operator 2896

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 27.02.2015

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE :

GREFIER :

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul *VI*, în contradictoriu cu pârâțul *IP*, având ca obiect *anulare act emis de autorități publice locale*.

La apelul nominal făcut în ședința publică, lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Instanța constată faptul că reclamantul are reprezentant în cauză, la fila 8 dosar fiind depusă împuternicire avocațială motiv pentru care, în baza dispozițiilor art. 104 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești aprobat prin HCSM 387/2005 instanța dispune lăsarea cauzei la a doua strigare pentru a da posibilitatea părților să se prezinte.

La a doua strigare se prezintă reprezentanta reclamantului av. SLE, lipsă fiind pârâțul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Instanța, potrivit art. 131 alin. 1 Cod procedură civilă, pune în discuția părților competența materială, teritorială și generală în soluționarea prezentei cauze.

Reprezentanta reclamantului av. SLE apreciază că Tribunalul Caraș-Severin este competent să soluționeze prezenta cauză.

Instanța, având în vedere dispozițiile art. 95 Cod procedură civilă raportat la art. 107 Cod procedură civilă, și art. 69 din Legea nr. 215/2001, constată că este competentă material, teritorial și general pentru soluționarea cauzei.

În temeiul disp. art. 255, raportat la art. 258, coroborat cu disp. art. 292 N.C.P.C., instanța încuviințează proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei, având în vedere că acestea sunt admisibile și de natură a contribui la soluționarea acesteia.

Instanța, conform dispozițiilor art. 238 Noul Cod Procedură Civilă, având în vedere obiectul dosarului, și probele cerute, apreciază durata maximă a procesului la termenul de 3 luni.

Instanța, având în vedere dispozițiile art. 519 Ncpc, apreciază că pentru soluționarea fondului prezentei cauze, cu privire la dovedirea disp. art. 15 lit. e din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, se impune sesizarea completului pentru dezlegarea unei probleme de drept, al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Pune în discuție suspendarea prezentei cauze și înaintarea dosarului ICCJ, pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Reprezentanta reclamantului av. SLE învederează instanței că sunt îndeplinite condițiile de sesizare, punctul de vedere al reclamantului fiind exprimat în cererea de chemare în judecată.

TRIBUNALUL

I. Apreciază că sesizarea este admisibilă, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. *de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor legale precizate anterior depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât:*

Cererea introductivă cu care reclamantul a investit instanța de contencios administrativ are ca obiect anularea Ordinului prefectului emis în temeiul art. 15 lit. e din Legea 393/2004, privind statutul aleșilor locali prin care se constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar, ca urmare a unei condamnării definitive la pedeapsa închisorii de 2 ani și 6 luni, aplicare disp. art. 81-82 C. penal, suspendare.

De asemenea, Tribunalul constată că în cadrul cererii de chemare în judecată formulate în cauză, reclamantul susține faptul că disp. art. 15 lit. e din legea 393/2004, rep. nu se aplică în cazul condamnării la pedeapsa închisorii, având ca formă de executare suspendarea condiționată a pedepsei.

Tribunalul mai reține că conform art. 15 alin. 2 lit. e) din Legea nr. 393/2004, privind Statutul aleșilor locali, "calitatea de primar încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri:

e) condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate".

Or, față de dispozițiile art.519 din Noul Cod de procedură civilă, Tribunalul consideră că problema de drept analizată, vizând în esență, ~~condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate,~~ având ca formă de executare suspendarea condiționată a pedepsei, are, o legătură evidentă cu modul de soluționare a fondului cauzei, întrucât acțiune în contencios administrativ împotriva ordinului prefectului, vizează aplicabilitatea textului legal redat anterior în astfel de situații.

2. problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre.

Astfel, din toate hotărârile, pronunțate în cauze similare și depuse la dosar ca jurisprudență de către reclamant., rezultă că instanța supremă nu s-a pronunțat în vreun fel cu privire la două aspectul, mai sus învederat, fiind hotărârile ale tribunalului și curții de apel, problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici a unei alte sesizării în condițiile art. 519 C:p.civ.

3. cu privire la competența instanței, în speță Tribunalul, de formulare a unei astfel de sesizării, conform dispozițiilor art. 69 alin. 5 din Legea 215/2001, rep. hotărârea primei instanțe, instanța de contencios administrativ, pronunțată împotriva ordinului prefectului contestat, este definitivă, nefiind supusă apelului sau recursului la instanța de control judiciar.

II. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea de chemare-n judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Caraș-Severin, la data de, sub nr., reclamantul VI a solicitat instanței, ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea Ordinului nr. 341/20.11.2014 emis de către prefectul județului Caraș-Severin, prin care s-a constatat încetarea de drept, înainte de expirarea duratei normale, a mandatului de primar ales al comunei Luncavița, al dl. VI, repunerea reclamantului în toate drepturile conferite de funcția de primar ales democratic, până la expirarea mandatului legal, cu plata retroactivă a tuturor drepturilor salariale neachitate, până la efectivă repunere în funcție; cu cheltuieli de judecată.

În fapt, reclamantul arată că, la data de 27.11.2014 i-a fost comunicată de către IP, Ordinul nr. 341/20.11.2014, înregistrat la Primăria Comunei Luncavița sub nr. 2652/27.11.2014, prin care s-a constatat încetat de drept a mandatului de primar al comunei Luncavița, a reclamantului. Se arată ca ordinul contestat a fost motivat de pronunțarea Sentinței penale nr. 125/11.04.2014 de către Judecătoria Caransebeș, în dosar nr. 1502/208/2012, rămasă definitivă la data de 02.10.2014, prin decizia Penală nr. 797/A/02.10.2014 a Curții de Apel Timișoara.

Reclamantul mai arată că, prin sentința penală sus menționată a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate, și stabilit un termen de încercare de 4 ani și 6 luni. Se

mai arata ca instanța a făcut aplicabilitatea art. 71-64 lit. a teza a II-a lit. 5 C.pen., suspendarea executării pedepsei accesorii pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei principale.

Reclamantul arată că ordinul contestat este nelegal, fiind emis cu încălcarea legii, având în vedere că pedeapsa aplicată reclamantului nu este una privativă de libertate.

În drept au fost invocate disp. art. 69 alin. 4 din legea nr. 215/2001 modif., Lg. 554/2004 modif. în baza disp. art. 223 al. 3, art. 411 al. 1 pct. 2 și art. 411 al. 2 Cpc, reclamantul solicită judecarea cauzei în lipsă.

Acțiunea a fost legal timbrată (f. 7 dosar).

Pârâtul a formulat întâmpinare în cauză (f. 50 dosar), solicitând respingerea acțiunii.

În motivarea întâmpinării, pârâtul invocă disp. art. 15 al. (2) lit. e din Legea 393/2004 cu modificările și completările ulterioare, conform căreia „calitatea de primar, și respectiv, de președinte al consiliului județean, încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în cazul ... condamnării, prin hotărâre judecatorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate”.

Se mai arată că, ordinul prefectului, nr. 341/20.11.2014 a avut la bază Sentința penală nr. 125/11.04.2014 de către Judecătoria Caransebeș, în dosar nr. 1502/208/2012, rămasă definitivă la data de 02.10.2014, prin decizia Penală nr. 797/A/02.10.2014 a Cărții de Apel Timișoara, prin care reclamantul a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pentru infracțiunea de abuz în serviciu.

Se mai arată că, suspendarea executării pedepsei are caracterul juridic de individualizare a executării pedepsei și funcționează ca o măsură judiciară de a cărei respectare depinde de stingerea executării și a consecințelor condamnării. Se mai arată că, măsura de individualizare a executării pedepsei poate privi atât o pedeapsă cu închisoarea, care este o pedeapsă privativă de libertate, cât și o pedeapsă cu amenda, și care nu este privativă de libertate.

Se mai arată că este eronată interpretarea pe care reclamantul o dă disp. art. 15 al. 2 lit. e din Legea. 393/2004, potrivit căreia încetarea de drept a mandatului ar interveni doar în situația în care pedeapsa închisorii s-ar executa cu detenție, nu și în situația executării pedepsei închisorii, rațiunea legii fiind, în opinia reclamantului, aceea de a survenirii impedimentului obiectiv a exercitării funcției datorită executării unei pedepse privative de libertate.

Pârâtul mai arată că nu prezintă relevanță faptul că, potrivit disp. art. 81 C.p. și potrivit hotărârii pronunțate se suspendă condiționat executarea pedepsei închisorii, deoarece art. 15 al. 2 lit. e din lg. 393/2004 vizează alt caz de încetare al mandatului primarului, legiuitorul neavând în vedere imposibilitatea exercitării mandatului, ci aceea a condamnării definitive la o pedeapsă privativă de libertate, condiție ce este îndeplinită în cauză.

În cauză au fost invocate disp. art. 205 cpc, Lg. 393/2004 cu modificările și completările ulterioare, etc.

Conform disp. art. 411 din Lg. 134/2010 privind Cpc, pârâtul solicită judecarea cauzei în lipsă.

Reclamantul formulează răspuns la întâmpinare (f. 93 dosar), solicitând admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

Menționează că pârâtul dă o interpretare proprie și eronată a unui text de lege clar și precis redactat, care, tocmai pentru această rațiune a legiuitorului de a asigura textului de lege conținutul a cărui întindere corespunde celui rezultat din simpla lui citire, se impune a fi interpretat literal. Mai arată că, formularea textului normei juridice a art. 15 (2) lit. e din Lg. 393/2004 și cazurile concrete ce se încadrează în ipoteză, se află în deplină concordanță, norma juridică fiind clară, organul de aplicare neavând decât sarcina să o aplice, întrucât textul corespunde conținutului normei și voinței legiuitorului.

Se mai arată că, în C.pen., noțiunea de pedeapsă privativă de libertate este reglementată în mod distinct, și nu se confundă sub nici o formă cu regimul juridic al suspendării condiționate a pedepsei cu închisoarea, iar ambele sunt doar două forme de existență ale pedepsei închisorii, ca pedeapsă principală. Se menționează că persoanele condamnate la o pedeapsă privativă de libertate execută pedeapsa cu închisoarea în anumite secții anume destinate în cadrul penitenciarelor, în funcție de regimul de executare stabilit potrivit legii.

În drept au fost invocate disp. art. 201 al. 2 cpc.

În baza disp. art. 223 al. 3, art. 411 al. 1 pct. 2 și art. 411 al. 2 Cpc, reclamantul solicită judecarea cauzei în lipsă.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Reclamantul menționează intenția legiuitorului de a asigura textului de lege conținutul a cărui întindere corespunde celui rezultat din simpla lui citire, se impune a fi interpretat literal. Mai arată că, formularea textului normei juridice a art. 15 (2) lit. e din Lg. 393/2004 și cazurile concrete ce se încadrează în ipoteză, se află în deplină concordanță, norma juridică fiind clară, organul de aplicare neavând decât sarcina să o aplice, întrucât textul corespunde conținutului normei și voinței legiuitorului.

Mai arată că, în C.pen., noțiunea de pedeapsă privativă de libertate este reglementată în mod distinct, și nu se confundă sub nici o formă cu regimul juridic al suspendării condiționate a pedepsei cu închisoarea, iar ambele sunt doar două forme de existență ale pedepsei închisorii, ca pedeapsă principală. Se menționează că persoanele condamnate la o pedeapsă privativă de libertate execută pedeapsa cu închisoarea în anumite secții anume destinate în cadrul penitenciarelor, în funcție de regimul de executare stabilit potrivit legii.

2. Pârâtul arată că disp. art. 15 al. (2) lit. e din Legea 393/2004 cu modificările și completările ulterioare, conform căreia „calitatea de primar, respectiv, de președinte al consiliului județean, încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în cazul ... condamnării, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate” se aplică și în cazul suspendării condiționate a pedepsei cu închisoare aplicată.

Mai arată că, suspendarea executării pedepsei are caracterul juridic de individualizare a executării pedepsei și funcționează ca o măsură judiciară de a cărei respectare depinde de stingerea executării și a consecințelor condamnării. Se mai arată că, măsura de individualizare a executării pedepsei poate privi atât o pedeapsă cu închisoarea, care este o pedeapsă privativă de libertate, cât și o pedeapsă cu amenda, și care nu este privativă de libertate.

Se mai arată că este eronată interpretarea pe care reclamantul o dă disp. art. 15 al. 2 lit. e din Legea. 393/2004, potrivit căreia încetarea de drept a mandatului ar interveni doar în situația în care pedeapsa închisorii s-ar executa cu detenție, nu și în situația executării pedepsei închisorii, rațiunea legii fiind, în opinia reclamantului, aceea de a survenirii impedimentului obiectiv a exercitării funcției datorită executării unei pedepse privative de libertate.

Pârâtul mai arată că nu prezintă relevanță faptul că, potrivit disp. art. 81 C.p. și potrivit hotărârii pronunțate se suspendă condiționat executarea pedepsei închisorii, deoarece art. 15 al. 2 lit. e din lg. 393/2004 vizează alt caz de încetare al mandatului primarului, legiuitorul neâvând în vedere imposibilitatea exercitării mandatului, ci aceea a condamnării definitive la o pedeapsă privativă de libertate, condiție ce este îndeplinită în cauză.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată.

Normele de drept intern ce urmează a fi supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt cele ale art. 15 lit. e din Legea 393/2004, privind satutul alesilor locali, republicată, raportat la art. 69 din Lege 215/2001, rep, privind administrația publică locală.

Astfel, *calitatea de primar și, respectiv, de președinte al consiliului județean încetează la înainte de expirarea duratei normale a mandatului în următoarele cazuri:*

e) condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate;

Totodată, conform art. 16 alin. 1 și 2 din Legea nr. 393/2004, privind Statutul aleșilor locali prevăd următoarele:

"(1) În toate cazurile de încetare înainte de termen a mandatului de primar, prefectul emite un ordin prin care constată încetarea mandatului primarului.

(2) Ordinul va avea la bază un referat semnat de secretarul comunei sau al orașului, precum și actele din care rezultă motivul legal de încetare a mandatului.

Conform art. 69 din legea 215/2001, rep. privind administrația publică locală:

(1) Mandatul primarului este de 4 ani și se exercită până la depunerea jurământului de către primarul nou-ales. Mandatul primarului poate fi prelungit, prin lege organică, în caz de război, calamitate naturală, dezastru sau sinistru deosebit de grav.

(2) Mandatul primarului încetează de drept în condițiile legii statutului aleșilor locali, precum și în următoarele situații:

a) dacă acesta se află în imposibilitatea exercitării funcției datorită unei boli grave, certificate, care nu permite desfășurarea activității în bune condiții timp de 6 luni pe parcursul unui an calendaristic;

b) dacă acesta nu își exercită, în mod nejustificat, mandatul timp de 45 de zile consecutiv.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2), prefectul, prin ordin, ia act de încetarea mandatului primarului.

(4) Ordinul prefectului poate fi atacat de primar la instanța de contencios administrativ în termen de 10 zile de la comunicare.

(5) Instanța de contencios administrativ este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă și irevocabilă.

Tribunalul reține ca nefiind contestată condamnarea reclamantului la o pedeapsă de de 2 ani și 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, printr-o hotărâre penală rămasă definitivă.

Reclamantul contestă însă aplicabilitatea dispozițiilor referitoare la încetarea înainte de termen, de drept a mandatului de primar în cazul condamnărilor la pedepse privative de libertate date cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Cu privire la condițiile de aplicare a art. 15 alin. 2 lit. e) din Legea nr. 393/2004, tribunalul consideră că textul art. 15 alin. 2 lit. e) din Legea nr. 393/2004, privind Statutul aleșilor locali, impune consecința încetării de drept a mandatului de primar în cazul condamnării prin "hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate".

Așadar, textul legal citat nu face distincție între pedepsele privative de libertate în privința cărora s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei și pedepsele a căror executare nu a fost suspendată.

Din acest punct de vedere, o atare distincție nu are temei legal în raport cu art. 15 alin. 2 lit. e) din Legea nr. 393/2004, reținând că reclamantul a fost condamnat la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni în închisoare, printr-o hotărâre penală rămasă definitivă.

Așadar, apreciază că dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei de 2 ani și 6 luni în închisoare nu afectează aplicabilitatea în cazul supus judecării a dispozițiilor art. 15 alin. 2 lit. e) din Legea 393/2004.

În prezenta cauză se discută legalitatea încetării de drept a mandatului reclamantului, de primar ales al unei localități, ca urmare a intervenirii unei hotărâri de condamnare la închisoare.

Conform Ordinului Prefectului Județului. 341/20.11.2014., încetarea de drept a fost motivată pe dispozițiile art. 15 alin. 2 lit. e) din Legea nr. 393 din 28 septembrie 2004, privind Statutul aleșilor locali, constatându-se, totodată, că prin Sentința penală nr. 125/11.04.2014 de către Judecătoria Caransebeș, în dosar nr. 1502/208/2012, rămasă definitivă la data de 02.10.2014, prin decizia Penală nr. 797/A/02.10.2014 a Curții de Apel Timișoara reclamantul a fost condamnat la 2 ani și 6 luni în închisoare.

Conform art. 15 alin. 2 lit. e) din Legea nr. 393/2004, privind Statutul aleșilor locali, "calitatea de primar încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri: e) *condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate*".

Totodată, conform art. 16 alin. 1 și 2 din Legea nr. 393/2004, privind Statutul aleșilor locali prevăd următoarele:

"(1) În toate cazurile de încetare înainte de termen a mandatului de primar, prefectul emite un ordin prin care constată încetarea mandatului primarului.

(2) Ordinul va avea la bază un referat semnat de secretarul comunei sau al orașului, precum și actele din care rezultă motivul legal de încetare a mandatului".

Trebuie precizat că practica judiciară a instanțelor este neunitară astfel, într-o primă opinie, s-a stabilit în sensul că, prin ordin al prefectului, se poate constata încetarea de drept a mandatului consilierului, primarului și atunci când s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, întrucât dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 nu fac nici o distincție sub aspectul modalității de executare. O altă opinie, în aceeași ipoteză, s-a considerat că nu se poate constata încetarea mandatului (de primar), deoarece nu a intervenit un impediment obiectiv în exercitarea funcției.

Astfel, prin sentința civilă nr. 4332/27.06.2012, Curtea de Apel București a reținut că „pedeapsa cu suspendarea executării nu este o sancțiune privativă de libertate”. Curtea de Apel Timișoara, deciziei nr. 493/17.04.2008 reține că „art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004, potrivit căruia calitatea de consilier local încetează în situația în care este condamnat definitiv la o pedeapsă privativă de libertate, face vorbire de o condamnare la o pedeapsă privativă de libertate, fără a distinge în funcție de modalitatea executării pedepsei, care nu modifică natura sancțiunii.”

Tribunalul apreciază că se impune pronunțării ICCJ cu privire la aspectele cu care a fost sesizată, prin prisma numărului din ce în ce mai mare de persoane aflate în situații similare celei a reclamantului, care atacă ordinul prefectului de încetare înainte de termenul legal a mandatului de ales local, primar, președinte de consiliul județean, consilier local sau județean, condamnați la pedeapsa închisorii, având ca formă de executare, suspendarea condiționată a pedepsei, cu motivarea că disp. art. 15 lit. e din Legea 393/2004, rep. nu se aplică în aceste situații, dispozițiile legale nefiind explicite.

Problema de drept în discuție, ce a generat o practică neunitară, a determinat și promovarea unui proiect de act normativ, depus la Parlament, dar care încă nu s-a concretizat într-o lege

În temeiul dispozițiilor art.519 și art. 520 din noul Cod de procedură Civilă, Curtea urmează să constate admisibilă sesizarea ICCJ cu problema de drept expuse anterior, și să înainteze instanței supreme prezenta încheiere, împreună cu înscrisuri relevante din dosarul cauzei, precum și sa suspende judecata fondului cauzei până la pronunțarea de către ICCJ a hotărârii prealabile, în vederea căreia a fost sesizată.

PENTRU ACESTE MOTIVE DISPUNE:

Constată admisibilă sesizarea înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele probleme de drept:

Aplicabilitatea dispozițiile 15 alin.1 lit. e - ce vizează, încetarea mandatului de primar, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în cazul de condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu aplicare art. 81-82 C.pene, respectiv cu executarea în alte condiții decât cele prevăzute de art. 57 alin. (1) din Codul penal l.

Dispune înaintarea prezentei încheieri înaltei Curți de Casație și Justiție, la care se atașează următoarele înscrisuri, conforme cu originalul:

- cererea de chemare în judecată;
- întâmpinarea și răspuns la întâmpinare

Dispune suspendarea judecării cauzei, privind pe reclamantul **VI** având CNP-ul , cu domiciliul în jud. Caraș-Severin, în contradictoriu cu pârâtul **IP**, cu sediul în jud. Caraș-Severin, cont bancar , deschis la Trezoreria Reșița, conform prevederilor art. 520 alin. 2 din noul Cod de procedură civilă, până la pronunțarea de către ICCJ a hotărârii prealabile, în vederea căreia a fost sesizată.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 27.02.2015.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

DOSAR NR. 3786/115/2014

Tehnored.02.03.2015

Expl. 2

Nr. 16290
Data: 20.10.2015

Catre

Redactia Observatorului
In atentia D-lui Marlus Costin Nica

Avand in vedere adresa dvs. inregistrata la Institutia Prefectului judetului Prahova la nr.16290/20.10.2015, va facem cunoscut urmatoarele:

- In conformitate cu prevederile art.9 alin.(2) lit.f) din Legea nr.393/2004-legea privind Statutul alesilor locali, cu modificarile si completarile ulterioare, calitatea de consilier local inceteaza de drept, inainte de expirarea duratei normale a mandatului in cazul in care s-a dispus condamnarea, prin hotarare judecatoreasca ramasa definitiva, la o pedeapsa privativa de libertate;

- in baza prevederilor art.9 alin.(3) din acelasi act normativ, incetarea de drept a mandatului de consilier local **se constata prin hotararea consiliului local**, la propunerea primarului sau a oricarui consilier.

Calitatea de viceprimar inceteaza odata cu incetarea mandatului de consilier local.

Asadar, fata de prevederile legale mai sus mentionate si tinand seama de informatiile publicate pe portalul Curtii de Apel Ploiesti referitoare la Dosarul nr.5284/105/2013, competenta in a dispune masurile legale apartine Consiliului Local al municipiului Ploiesti.

PREFECT,
Rodica Paraschiv

SUBPREFECT,
Ioana Madalina Lupea

Raul Petrescu nu exclude demisia din functia de viceprimar

Întrebat de presă ce va face în continuare în condițiile în care astăzi vicele Petrescu [a primit pedeapsa de șase luni de închisoare cu suspendare în dosarul instrumentat de DNA](#) acesta a declarat că ia în calcul chiar și varianta demisiei din funcție în cazul în care imaginea sa a Primăriei și a partidului este afectată de decizia instanței. "În continuare voi încerca să-mi probez nevinovăția și cred că acest lucru la un moment dat va ieși la iveală. Practic în momentul acesta nu exclud nici demisia. Este una din variantele pe care le iau în calcul dar trebuie

Decizie nr. 18/2015

din 08/06/2015

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 469 din 29/06/2015

Decizia nr. 18/2015 privind Examinarea sesizarii formulate de Tribunalul Caras-Severin - Sectia a II-a civila, de contencios administrativ si fiscal, prin Incheierea din 27 februarie 2015, pronuntata in Dosarul nr. 3.786/115/2014

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT
Dosar nr. 1.063/1/2015

Ionel Barba	- presedintele Sectiei de contencios administrativ si fiscal, presedintele completului
Denisa Stanisor	- judecator la Sectia de contencios administrativ si fiscal - judecator- raportor
Viorica Iancu	- judecator la Sectia de contencios administrativ si fiscal
Dana Iarina Vartires	- judecator la Sectia de contencios administrativ si fiscal
Carmen Sirbu	- judecator la Sectia de contencios administrativ si fiscal
Veronica Nastasie	- judecator la Sectia de contencios administrativ si fiscal
Carmen Frumuselu	- judecator la Sectia de contencios administrativ si fiscal
Eugenia Ion	- judecator la Sectia de contencios administrativ si fiscal
Luiza Maria Paun	- judecator la Sectia de contencios administrativ si fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formeaza obiectul Dosarului nr. 1.063/1/2015 este constituit conform dispozitiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele masuri pentru degrevarea instantelor judecatoresti, precum si pentru pregatirea punerii in aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedura civila, cu

modificarile ulterioare, si ale art. 27⁴ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea si functionarea administrativa a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, republicat, cu modificarile si completarile ulterioare.

Sedinta este prezidata de domnul judecator Ionel Barba, presedintele Sectiei de contencios administrativ si fiscal. La sedinta de judecata participa magistratul-asistent-sef Bogdan Georgescu.

Inalta Curte de Casatie si Justitie - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat in examinare sesizarea formulata de Tribunalul Caras-Severin - Sectia a II-a civila, de contencios administrativ si fiscal, prin Incheierea din 27 februarie 2015, pronuntata in Dosarul nr. 3.786/115/2014.

Magistratul-asistent prezinta referatul cauzei, aratand ca la dosarul cauzei au fost depuse practica judiciara comunicata de curtile de apel, raportul intocmit de judecatorul-raportor, care a fost comunicat partilor la data de 14 mai 2015, potrivit dispozitiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedura civila, iar partile din litigiul in care a fost formulata sesizarea, respectiv reclamantul si paratul prefectul judetului Caras-Severin, au depus puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept.

Presedintele completului constata ca nu exista chestiuni prealabile, iar completul de judecata ramane in pronuntare asupra sesizarii privind pronuntarea unei hotarari prealabile.

INALTA CURTE,

deliberand asupra chestiunii de drept, constata urmatoarele:

1. Titularul si obiectul sesizarii

Tribunalul Caras-Severin - Sectia a II-a civila, de contencios administrativ si fiscal, prin Incheierea din 27 februarie 2015, pronuntata in Dosarul nr. 3.786/115/2014, a dispus sesizarea Inaltei Curti de Casatie si Justitie, in temeiul art. 519 din Codul de procedura civila, in vederea pronuntarii unei hotarari prealabile, prin care sa dea o rezolvare de principiu cu privire la urmatoarea chestiune de drept:

"Aplicabilitatea dispozitiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul alesilor locali, cu modificarile si completarile ulterioare (Legea nr. 393/2004), in cazul condamnarii, prin hotarare judecatoreasca ramasa definitiva, la o pedeapsa privativa de libertate cu suspendarea conditionata a executarii pedepsei, cu aplicarea art. 81-82 din Legea nr. 15/1968 privind Codul penal al Romaniei, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare¹ (Codul penal din 1969), respectiv cu executarea in alte conditii decat cele prevazute de art. 57 alin. (1) din Codul penal din 1969".

¹ Legea nr. 15/1968 privind Codul penal, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, cu modificarile si completarile ulterioare, a fost abrogata, la data de 1 februarie 2014, prin art. 250 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea in aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificarile ulterioare. In prezenta decizie este utilizata terminologia instituita prin dispozitiile art. 2 din Legea nr. 187/2012, cu modificarile ulterioare, conform carora: "Art. 2. - In cuprinsul prezentei legi, prin Codul penal din 1969 se intelege Legea nr. 15/1968 privind Codul penal al Romaniei, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, cu modificarile si completarile ulterioare".

2. Expunerea succinta a procesului. Obiectul investirii instantei care a solicitat pronuntarea hotararii prealabile. Stadiul procesual in care se afla pricina.

2.1. Cererea de chemare in judecata

Prin cererea de chemare in judecata inregistrata pe rolul Tribunalului Caras-Severin, la data de 5 decembrie 2014, sub nr. 3.786/115/2014, reclamantul V.I. a solicitat instantei ca, prin hotararea ce o va pronunta, sa dispuna anularea Ordinului nr. 341 din 20 noiembrie 2014 emis de prefectul judetului Caras-Severin, prin care s-a constatat incetarea de drept, inainte de expirarea duratei normale, a mandatului de primar ales al comunei L., precum si repunerea in toate drepturile conferite de functia de primar ales democratic, pana la expirarea mandatului legal, cu plata retroactiva a tuturor drepturilor salariale neachitate, pana la efectiva repunere in functie.

In fapt, reclamantul arata ca, la data de 27 noiembrie 2014, i-a fost comunicat Ordinul nr. 341 din 20 noiembrie 2014 emis de prefectul judetului Caras-Severin, prin care s-a constatat incetarea de drept a mandatului sau de primar al comunei L.

Ordinul contestat a fost motivat de pronuntarea Sentintei penale nr. 125 din 11 aprilie 2014 de catre Judecatoria Caransebes, ramasa definitiva la data de 2 octombrie 2014, prin Decizia penala nr. 797/A din 2 octombrie 2014 a Curtii de Apel Timisoara.

Prin hotararea penala mentionata, reclamantul a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani si 6 luni inchisoare, fiind suspendata conditionat executarea pedepsei aplicate si fiind stabilit un termen de incarcare de 4 ani si 6 luni. Instanta a facut aplicarea art. 64 lit. a) teza a doua si lit. b) din Codul penal din 1969, disponand, in baza dispozitiilor art. 71 alin. (5) din acelasi cod, suspendarea executarii pedepsei accesorii pe durata suspendarii conditionate a executarii pedepsei principale.

Reclamantul arata ca ordinul contestat este nelegal, fiind emis cu incalcarea legii, avand in vedere ca pedeapsa aplicata nu este una privativa de libertate.

Prin raspunsul la intampinarea formulata de parat, reclamantul sustine ca paratul da o interpretare proprie si eronata unui text de lege clar si precis redactat, care, tocmai pentru aceasta ratiune a legiitorului de a asigura textului de lege continutul a carui intindere corespunde celui rezultat din simpla lui citire, se impune a fi interpretat literal. Formularea textului art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 si cazurile concrete ce se incadreaza in ipoteza se afla in deplina concordanta, norma juridica fiind clara, organul de aplicare neavand decat sarcina sa o aplice, intrucat textul corespunde continutului normei si vointei legiitorului. In Codul penal, notiunea de pedeapsa privativa de libertate este reglementata in mod distinct si nu se confunda cu regimul juridic al suspendarii conditionate a executarii pedepsei cu inchisoarea, iar ambele sunt doar doua forme de existenta a pedepsei inchisorii, ca pedeapsa principala. Persoanele condamnate la o pedeapsa privativa de libertate executa pedeapsa cu inchisoarea in anumite sectii anume destinate in cadrul penitenciarelor, in functie de regimul de executare stabilit potrivit legii.

2.2. Apararile paratului

Paratul a formulat intampinare, solicitand respingerea actiunii pentru argumentele aratate in continuare.

Suspendarea executarii pedepsei are caracterul juridic de individualizare a executarii pedepsei si functioneaza ca o

masura judiciara de a carei respectare depinde stingerea executarii si a consecintelor condamnării. Masura de individualizare a executarii pedepsei poate privi atat o pedeapsa cu inchisoarea, care este o pedeapsa privativa de libertate, cat si o pedeapsa cu amenda, care nu este privativa de libertate.

Este eronata interpretarea pe care reclamantul o da dispozitiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004, potrivit careia incetarea de drept a mandatului ar interveni doar in situatia in care pedeapsa inchisorii s-ar executa cu defenitie, iar nu si in situatia suspendarii executarii pedepsei inchisorii.

Nu prezinta relevanta faptul ca, potrivit dispozitiilor art. 81 din Codul penal din 1969 si hotararii judecatoresti pronuntate, se suspenda conditionat executarea pedepsei inchisorii, deoarece art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 vizeaza alt caz de incetare a mandatului primarului, legiuitorul neavand in vedere imposibilitatea exercitarii mandatului, ci aceea a condamnării definitive la o pedeapsa privativa de libertate, conditie indeplinita in cauza.

2.3. Sesizarea Inaltei Curti

In sensul celor expuse la pct. 1, Tribunalul Caras-Severin - Sectia a II-a civila, de contencios administrativ si fiscal, prin Incheierea din 27 februarie 2015, pronuntata in Dosarul nr. 3.786/115/2014, a dispus sesizarea Inaltei Curti de Casatie si Justitie, in temeiul art. 519 din Codul de procedura civila, in vederea pronuntarii unei hotarari prealabile, prin care sa dea o rezolvare de principiu cu privire la chestiunea de drept mentionata la pct. 1.

3. Punctul de vedere al partilor cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

In punctele de vedere exprimate, reclamantul reitereaza argumentele din cererea de chemare in judecata si din raspunsul la intampinare, expuse la pct. 2.1, iar paratul invoca argumentele cuprinse in intampinare, prezentate la pct. 2.2.

4. Punctul de vedere al completului de judecata care a formulat sesizarea

4.1. Cu privire la admisibilitatea sesizarii

Instanta de trimitere a apreciat ca sunt indeplinite cerintele prevazute de art. 519 din Codul de procedura civila, retinand aspectele aratate in continuare.

De lamurirea modului de interpretare a dispozitiilor legale incidente sesizarii depinde solutionarea pe fond a cauzei, pentru urmatoarele argumente.

Cererea introductiva cu care reclamantul a investit instanta de contencios administrativ are ca obiect anularea Ordinului prefectului emis in temeiul art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004, prin care a fost constata incetarea de drept, inainte de termen, a mandatului de primar, ca urmare a unei condamnării definitive la pedeapsa inchisorii de 2 ani si 6 luni cu aplicarea dispozitiilor art. 81-82 din Codul penal din 1969.

In cadrul cererii de chemare in judecata, reclamantul sustine ca dispozitiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 nu se aplica in cazul condamnării la pedeapsa inchisorii, avand ca forma de executare suspendarea conditionata a executarii pedepsei.

Chestiunea de drept dedusa judecatii vizand, in esenta, "condamnarea, prin hotarare judecatoreasca ramasa definitiva, la o pedeapsa privativa de libertate", avand ca forma de executare suspendarea conditionata a executarii pedepsei, are o legatura evidenta cu modul de solutionare a fondului cauzei, intrucat actiunea in contencios administrativ impotriva ordinului prefectului vizeaza aplicabilitatea dispozitiilor mentionate din Legea nr. 393/2004.

Chestiunea de drept este noua, deoarece asupra acestei probleme Inalta Curte de Casatie si Justitie nu a statuat printr-o alta hotarare.

Problema de drept nu face obiectul unui recurs in interesul legii in curs de solutionare si nici a unei alte sesizarii in conditiile art. 519 din Codul de procedura civila.

In speta, tribunalul este investit in prima si ultima instanta cu solutionarea cauzei, conform art. 69 alin. (5) din Legea administratiei publice locale nr. 215/2001, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

4.2. Cu privire la chestiunea de drept ce formeaza obiectul sesizarii

Norme de drept intern ce formeaza obiectul sesizarii Inaltei Curti de Casatie si Justitie sunt cele ale art. 15 lit. e) si art. 16 alin. (1) si (2) din Legea nr. 393/2004 si ale art. 69 din Legea nr. 215/2001, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Textul art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 impune consecinta incetarii de drept a mandatului de primar in cazul condamnării prin "hotarare judecatoreasca ramasa definitiva, la o pedeapsa privativa de libertate".

Textul legal citat nu face distinctie intre pedepsele privative de libertate in privinta carora s-a dispus suspendarea conditionata a executarii pedepsei si pedepsele a caror executare nu a fost suspendata, iar o atare distinctie nu are temei legal in raport cu prevederile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004.

Asadar, dispunerea suspendarii conditionate a executarii pedepsei cu inchisoarea nu afecteaza aplicabilitatea dispozitiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004.

Practica judiciara a instantelor este neunitara.

Astfel, intr-o prima opinie, s-a retinut ca, prin ordin al prefectului, se poate constata incetarea de drept a mandatului consilierului, primarului si atunci cand s-a dispus suspendarea conditionata a executarii pedepsei, intrucat dispozitiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 nu fac nicio distinctie sub aspectul modalitatii de executare a pedepsei.

Intr-o alta opinie, s-a considerat ca nu se poate constata incetarea mandatului de primar, deoarece nu a intervenit un impediment obiectiv in exercitarea functiei.

Chestiunea de drept dedusa judecatii, care a generat o practica judiciara neunitara, a determinat si promovarea unui proiect de act normativ, depus la Parlament, dar care inca nu s-a concretizat intr-o lege.

5. Jurisprudenta instantelor nationale

5.1. Jurisprudenta Inaltei Curti de Casatie si Justitie

In jurisprudenta Sectiei de contencios administrativ si fiscal a Inaltei Curti nu a fost identificata practica judiciara cu referire la chestiunea de drept supusa judecatii.

5.2. In cauza, Inalta Curte a solicitat curtilor de apel sa comunice jurisprudenta identificata la nivelul circumscriptiei lor teritoriale cu privire la chestiunea de drept ce formeaza obiectul sesizarii.

Din analiza jurisprudentei transmise de curtile de apel, cu referire la chestiunea de drept ce formeaza obiectul sesizarii, au fost constatate aspectele aratate in continuare.

Intr-o orientare jurisprudentiala majoritara, instantele au constatat ca este legal ordinul emis de prefect prin care s-a dispus incetarea de drept a mandatului de primar in temeiul art. 15 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 393/2004, ca urmare a condamnării la o pedeapsa privativa de libertate cu suspendarea executarii pedepsei sub supraveghere.

In acest sens, instanțele au reținut ca modalitatea de executare a pedepsei privative de libertate nu înlătură aplicarea dispozițiilor art. 15 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 393/2004, întrucât acestea nu fac distincție cu privire la modalitatea de executare a pedepsei, iar aplicarea pedepsei închisorii, indiferent de modalitatea de executare, face ca primarul să devină incompatibil cu funcția de demnitate publică. Sub acest aspect, au fost invocate considerentele Deciziei nr. 1 din 17 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 12 iulie 2011, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiile Unite în soluționarea recursului în interesul legii care a format obiectul Dosarului nr. 13/2010, referitoare la faptul că "Suspendarea condiționată a executării pedepsei are caracterul juridic de «mijloc de individualizare a executării pedepsei» și funcționează ca o măsură judiciară (substitutiv de pedeapsă) de a cărei respectare depinde stingerea executării".

În același sens, alte instanțe și-au exprimat opinia, nesustenută de practica judiciară, în sensul că, în ipoteza unei condamnări la o pedeapsă privativă de libertate sunt incidente dispozițiile art. 15 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 393/2004, indiferent de modalitatea de executare a pedepsei. Simplul fapt că instanța penală a considerat că scopul pedepsei poate fi atins și prin individualizarea modalității de executare în forma suspendării condiționate nu alterează natura pedepsei aplicate, respectiv aceea a privării de libertate, și nu atrage inaplicabilitatea dispozițiilor art. 15 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 393/2004.

Unele instanțe au comunicat jurisprudența identificată în cauze în care erau incidente prevederile art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004, conform cărora "(2) Calitatea de consilier local sau de consilier județean încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri: [...] f) condamnarea, prin hotărâre judecătorească ramasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate". În interpretarea și aplicarea dispozițiilor respective, instanțele au reținut ca măsura de individualizare a pedepsei aplicate a închisorii prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei nu schimbă caracterul condamnării privative de libertate, astfel că este legală hotărârea prin care consiliul local a constatat în privința consilierului local incidenta prevederilor menționate.

Într-o altă orientare jurisprudențială minoritară, instanțele au apreciat că dispozițiile art. 15 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 393/2004 nu sunt aplicabile în ipoteza unei condamnări la o pedeapsă privativă de libertate în care s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, întrucât, într-o asemenea ipoteză, primarul nu se află în imposibilitatea de continuare a mandatului în condițiile în care nu este privat de libertate și nu i-au fost interzise drepturile prevăzute la art. 64 din Codul penal din 1969, inclusiv dreptul de a alege și de a fi ales ori dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat.

6. Jurisprudența Curții Constituționale

În privința chestiunii de drept deduse judecării, s-a constatat că, în considerentele Deciziei nr. 1.192 din 13 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 17 ianuarie 2008, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004, Curtea Constituțională a reținut următoarele:

"În opinia autorului excepției, dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt discriminatorii față de «celelalte categorii de cetățeni», deoarece prevăd încetarea de drept, înainte de expirarea duratei normale, a mandatului de primar, în cazul în care acesta a fost condamnat, printr-o hotărâre judecătorească ramasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate, în situația în care el a fost condamnat la pedeapsă închisorii de 6 luni cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Prin urmare, apreciază că nu se află în imposibilitatea executării mandatului de primar, întrucât pedeapsa închisorii, în cazul său, nu se execută prin privare de libertate.

Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu instituie niciun fel de discriminare între persoanele cărora acestea se adresează, și anume categoriei primarilor care au fost condamnați, printr-o hotărâre judecătorească ramasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate. Astfel, măsura încetării de drept a mandatului de primar, în condițiile prevăzute de textul de lege, se aplică în mod egal, fără privilegii și fără discriminări, tuturor celor care se găsesc în ipoteza normei legale. Ceea ce critica în realitate autorul excepției este modalitatea de aplicare a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. e) din lege față de situația sa de fapt, ceea ce nu reprezintă însă o veritabilă problemă de constituționalitate, ci un aspect asupra căruia decide instanța de judecată investită cu soluționarea litigiului."

7. Înalta Curte

7.1. Cu privire la admisibilitatea sesizării

În raport cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, se constată că sunt îndeplinite cerințele de admisibilitate a sesizării, întrucât:

- sesizarea a fost formulată într-o cauză aflată în stare de judecată, respectiv Dosarul nr. 3.786/115/2014 al Tribunalului Caras-Severin - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;
- instanța care a formulat sesizarea este investită cu soluționarea cauzei în ultima instanță, conform dispozițiilor art. 69 din Legea nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care dispun în sensul că:

"Art. 69. - (1) Mandatul primarului este de 4 ani și se exercită până la depunerea jurământului de către primarul nou-ales. Mandatul primarului poate fi prelungit, prin lege organică, în caz de război, calamitate naturală, dezastru sau sinistru deosebit de grav.

(2) Mandatul primarului încetează de drept în condițiile legii statutului aleșilor locali, precum și în următoarele situații:

a) dacă acesta se află în imposibilitatea exercitării funcției datorită unei boli grave, certificate, care nu permite desfășurarea activității în bune condiții timp de 6 luni pe parcursul unui an calendaristic;

b) dacă acesta nu își exercită, în mod nejustificat, mandatul timp de 45 de zile consecutiv.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2), prefectul, prin ordin, ia act de încetarea mandatului primarului.

(4) Ordinul prefectului poate fi atacat de primar la instanța de contencios administrativ în termen de 10 zile de la comunicare.

(5) Instanța de contencios administrativ este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă."

- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată depinde de interpretarea dispozițiilor ce formează obiectul sesizării;
- asupra chestiunii de drept Înalta Curte nu a statuat, iar Înalta Curte nu a fost sesizată cu soluționarea unui recurs în interesul legii care să vizeze această problemă de drept.

7.2. Cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării

Dispozițiile relevante supuse interpretării pe calea prezentei sesizări sunt următoarele:

- art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 (forma în vigoare la data soluționării prezentei sesizări)

"(2) Calitatea de primar si, respectiv, de presedinte al consiliului judetean inceteaza, de drept, inainte de expirarea duratei normale a mandatului in urmatoarele cazuri:

e) condamnarea, prin hotarare judecatoreasca ramasa definitiva, la o pedeapsa privativa de libertate;"

- art. 57 alin. 1 si art. 81-82 din Codul penal din 1969:

"Regimul de detinere

Art. 57. - Executarea pedepsei inchisorii se face, potrivit dispozitiilor legii privind executarea pedepselor, in locuri de detinere anume destinate."

"Conditiiile de aplicare a suspendarii conditionate

Art. 81. - Instanta poate dispune suspendarea conditionata a executarii pedepsei aplicate persoanei fizice pe o anumita durata, daca sunt intrunite urmatoarele conditii:

a) pedeapsa aplicata este inchisoarea de cel mult 3 ani sau amenda;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa inchisorii mai mare de 6 luni, afara de cazul cand condamnarea intra in vreunul dintre cazurile prevazute in art. 38;

c) se apreciaza ca scopul pedepsei poate fi atins chiar fara executarea acesteia.

Suspendarea conditionata a executarii pedepsei poate fi acordata si in caz de concurs de infractiuni, daca pedeapsa aplicata este inchisoarea de cel mult 2 ani si sunt intrunite conditiile prevazute in alin. 1 lit. b) si c).

Suspendarea conditionata a executarii pedepsei nu atrage suspendarea executarii masurilor de siguranta si a obligatiilor civile prevazute in hotararea de condamnare.

Suspendarea conditionata a executarii pedepsei trebuie motivata.

Termenul de incercare

Art. 82. - Durata suspendarii conditionate a executarii pedepsei constituie termen de incercare pentru condamnat si se compune din quantumul pedepsei inchisorii aplicate, la care se adauga un interval de timp de 2 ani.

In cazul cand pedeapsa a carei executare a fost suspendata este amenda, termenul de incercare este de un an.

Termenul de incercare se socoteste de la data cand hotararea prin care s-a pronuntat suspendarea conditionata a executarii pedepsei a ramas definitiva."

Este de observat faptul ca Inalta Curte a fost sesizata cu o chestiune de drept care vizeaza interpretarea dispozitiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004, in raport cu dispozitiile art. 57 alin. 1 si art. 81 si 82 din Codul penal din 1969.

Desi Codul penal din 1969 a fost abrogat de Legea nr. 187/2012, incepand cu data de 1 februarie 2014, Inalta Curte este tinuta, in limitele sesizarii, sa solutioneze sesizarea numai prin raportare la dispozitiile invocate din Codul penal din 1969, iar nu si prin raportare la dispozitiile Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, care a intrat in vigoare la data de 1 februarie 2014.

In sensul celor aratate la pct. 7, in considerentele Deciziei nr. 1.192 din 13 decembrie 2007, Curtea Constitutionala a retinut ca revine instantei judecatoresti investite cu solutionarea litigiului competenta de interpretare si aplicare a dispozitiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 in ipoteza in care persoana care detine una dintre calitatile enumerate de textul de lege a fost condamnata, printr-o hotarare judecatoreasca ramasa definitiva, la o pedeapsa privativa de libertate, cu suspendarea conditionata a executarii pedepsei.

Prevederile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 reglementeaza ipoteza incetarii de drept a calitatii de primar ori de presedinte al consiliului judetean inainte de expirarea duratei normale a mandatului, in cazul in care persoana care detine aceasta calitate este condamnata, prin hotarare judecatoreasca ramasa definitiva, la o pedeapsa privativa de libertate.

Conform art. 53 din Codul penal din 1969, pedepsele aplicabile persoanei fizice se impart in trei categorii, si anume: pedepse principale (detentiunea pe viata; inchisoarea de la 15 zile la 30 de ani; amenda de la 100 lei la 50.000 lei), pedepse complementare (interzicerea unor drepturi de la 1 la 10 ani; degradarea militara) si pedepse accesorii (interzicerea drepturilor prevazute in art. 64, in conditiile prevazute in art. 71).

Conform doctrinei de drept penal², pedepsele, ca sanctiuni de drept penal, se clasifica, dupa obiectul asupra caruia poarta, in urmatoarele categorii: a) pedepse privative de viata; b) pedepse corporale; c) pedepse privative/restrictive de libertate; d) pedepse privative/restrictive de drepturi; e) pedepse morale; f) pedepse pecuniare.

² Costica Bulai, Manual de drept penal. Partea generala., Editura All, Bucuresti, 1997, pag. 288-289; Constantin Mitrache, Cristian Mitrache, Drept penal roman. Partea generala, Editura Universul Juridic, Bucuresti, 2012, p. 202

Tot in doctrina, s-a afirmat ca pedepsele privative de libertate sunt cele "care privesc lipsirea de libertate a infractorului pe timp determinat ori perpetuu"³.

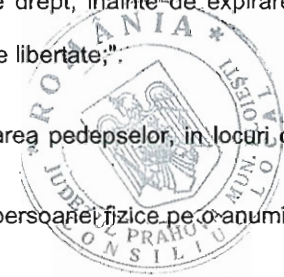
³ Constantin Mitrache, Cristian Mitrache, op.cit., p. 202

Codul penal din 1969 reglementeaza doar doua pedepse privative de libertate, respectiv detentiunea pe viata si inchisoarea de la 15 zile la 30 de ani.

Elementul determinant ce formeaza obiectul sesizarii Inaltei Curti vizeaza ipoteza in care pedeapsa privativa de libertate, la care a fost condamnata persoana ce detine una dintre calitatile enumerate de textul de lege, a fost individualizata in privinta executarii, prin aplicarea dispozitiilor art. 81 si 82 din Codul penal din 1969, in sensul ca instanta penala a dispus suspendarea conditionata a executarii pedepsei aplicate, a stabilit un termen de incercare si a dispus, totodata, in baza dispozitiilor art. 71 alin. 5 din Codul penal din 1969, suspendarea, pe durata suspendarii conditionate a executarii pedepsei principale si a pedepselor accesorii aplicate prevazute de art. 64 lit. a) teza a doua si lit. b) din Codul penal din 1969.

Din analiza dispozitiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004, rezulta ca legea face referire numai la tipul de pedeapsa aplicata, respectiv privativa de libertate, fara a distinge in functie de modul de individualizare a executarii pedepsei privative de libertate aplicate.

Cu referire la suspendarea conditionata a executarii pedepsei, in doctrina s-a afirmat ca reprezinta "o masura de politica penala bazata pe increderea in posibilitatea indreptarii condamnatului si pe punerea lui la incercare in acest scop, fiind destinata sa duca la realizarea scopului pedepsei fara executarea efectiva a acesteia, evitandu-se astfel neajunsurile pe care le atrage dupa sine privatiunea de libertate" si, "totodata, cheltuielile pe care le implica executarea pedepsei in

penitenciar"⁴.

⁴ Costica Bulai, op.cit., pag. 521

Aceasta masura de individualizare judiciara a pedepsei are ca efect imediat faptul ca "pedeapsa aplicata nu se executa" si, ca efecte definitive, care se produc la implinirea termenului de incercare, incetarea obligatiei de executare a pedepsei si reabilitarea de drept a condamnatului⁵.

⁵ Costica Bulai, op.cit., pag. 528 si urmatoarele; Constantin Mitrache, Cristian Mitrache, op.cit., p. 441-442. In acelasi sens, Mihai Adrian Hotca, Drept penal. Partea generala, Editura C.H. Beck, Bucuresti, 2007, pag. 625 si urmatoarele.

Conform dispozitiilor art. 81 alin. 1 lit. a) din Codul penal din 1969, se observa ca suspendarea conditionata se poate dispune atat atunci cand pedeapsa aplicata este inchisoarea de cel mult 3 ani, cat si atunci cand pedeapsa aplicata este amenda. Or, este evident faptul ca masura de individualizare judiciara a pedepsei nu modifica nici caracterul privativ de libertate al pedepsei inchisorii, dupa cum nu modifica nici caracterul de pedeapsa neprivativa de libertate al pedepsei amenzii.

In consecinta, se poate concludiona in sensul ca suspendarea conditionata a executarii pedepsei, ca masura de individualizare judiciara a pedepsei, nu are ca efect modificarea calificarii juridice a pedepsei aplicate, in sensul inlaturarii caracterului sau privativ de libertate, ci are ca efect provizoriu neexecutarea pedepsei privative de libertate pe perioada termenului de incercare.

Interpretarea dispozitiilor ce formeaza obiectul sesizarii in sensul ca acestea au in vedere numai situatia in care persoana ce detine calitatea de primar ori de presedinte al consiliului judetean a fost condamnata la o pedeapsa privativa, pedeapsa pe care o executa in conditiile art. 57 alin. 1 din Codul penal din 1969, se bazeaza numai pe ratiunea imposibilitatii efective de exercitare a mandatului de catre o persoana lipsita de libertate deoarece executa pedeapsa in regim de detinere, in penitenciar.

Daca legiuitorul ar fi avut in vedere o asemenea ipoteza, ar fi prevazut in mod expres ca mandatul inceteaza in ipoteza executarii in regim de detinere a pedepsei privative de libertate aplicate.

Insa textul de lege prevede ca mandatul inceteaza in ipoteza condamnarii la o pedeapsa privativa de libertate, iar nu in ipoteza executarii pedepsei privative de libertate.

Cu alte cuvinte, dispozitiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 vizeaza pedeapsa aplicata, iar nu modul de executare a pedepsei aplicate.

Pentru considerentele expuse, Inalta Curte retine ca dispozitiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 sunt aplicabile in cazul condamnarii, prin hotarare judecatoreasca ramasa definitiva, la o pedeapsa privativa de libertate cu suspendarea conditionata a executarii pedepsei, cu aplicarea art. 81-82, respectiv cu executarea in alte conditii decat cele prevazute de art. 57 alin. 1 din Codul penal din 1969.

Pentru considerentele aratate, in temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedura civila,

INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE

In numele legii

D E C I D E:

Admite sesizarea formulata de Tribunalul Caras-Severin - Sectia a II-a civila, de contencios administrativ si fiscal, prin Incheierea din 27 februarie 2015, pronuntata in Dosarul nr. 3.786/115/2014, si, in consecinta, stabileste ca:

Dispozitiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul alesilor locali, cu modificarile si completarile ulterioare, sunt aplicabile in cazul condamnarii, prin hotarare judecatoreasca ramasa definitiva, la o pedeapsa privativa de libertate cu suspendarea conditionata a executarii pedepsei, cu aplicarea art. 81-82, respectiv cu executarea in alte conditii decat cele prevazute de art. 57 alin. (1) din Legea nr. 15/1968 privind Codul penal al Romaniei, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozitiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedura civila.

Pronuntata in sedinta publica, astazi, 8 iunie 2015.

PRESEDINTELE SECTIEI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SI FISCAL
IONEL BARBA

Magistrat-
asistent-sef,
Bogdan
Georgescu